

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie
2002/629/JBZ:

- ★ **Kaderbesluit van de Raad van 19 juli 2002 inzake bestrijding van mensenhandel ...** 1
- 2002/630/JBZ:
- ★ **Besluit van de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van een kaderprogramma betreffende politie en justitie samenwerking in strafzaken (AGIS)** 5

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- Verordening (EG) nr. 1392/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 9
- Verordening (EG) nr. 1393/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 11
- Verordening (EG) nr. 1394/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag 14
- ★ **Verordening (EG) nr. 1395/2002 van de Commissie van 30 juli 2002 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen** 16
- Verordening (EG) nr. 1396/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen 20
- Verordening (EG) nr. 1397/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen 22
- ★ **Verordening (EG) nr. 1398/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de werkelijke productie van niet-geëgreerde katoen in Griekenland en van de daarop gebaseerde verlaging van de streefprijs voor het verkoopseizoen 2001/2002 en houdende afwijking, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van bepaalde voorschriften voor het beheer en bepalingen voor de toekenning van de steun in Griekenland** 24

★ Verordening (EG) nr. 1399/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot definitieve vaststelling, voor Griekenland, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van het van 1 september 2001 tot en met 31 maart 2002 geldende steunbedrag voor niet-geëgreerde katoen	27
★ Verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector	30
★ Verordening (EG) nr. 1401/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van nadere bepalingen inzake de opening en de wijze van beheer van de tariefcontingenten voor rijst van oorsprong uit de minst ontwikkelde landen voor de verkoopseizoenen 2002/2003 tot en met 2008/2009	42
Verordening (EG) nr. 1402/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bevroren omlopen van runderen	46
Verordening (EG) nr. 1403/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen voor invoercertificaten voor het in Verordening (EG) nr. 954/2002 bedoelde deelcontingent II voor bevroren rundvlees	47
Verordening (EG) nr. 1404/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst	48
Verordening (EG) nr. 1405/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreerde katoen	51

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2002/631/EGKS:

★ Beschikking van de Commissie van 7 mei 2002 betreffende een door Duitsland ten uitvoer gelegde vermeende steunmaatregel ten gunste van RAG AG in het kader van de privatisering van Saarbergwerke AG ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1810)	52
---	----

2002/632/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 12 maart 2002 betreffende de steunmaatregel die Duitsland voornemens is toe te kennen ten gunste van Flender Werft AG, Lübeck ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 913)	60
--	----

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

KADERBESLUIT VAN DE RAAD
van 19 juli 2002
inzake bestrijding van mensenhandel

(2002/629/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 29, artikel 31, onder e), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd ⁽³⁾, de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15-16 oktober 1999, de conclusies van de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19-20 juni 2000, zoals vermeld in het scorebord, en het Europees Parlement in zijn resolutie van 19 mei 2000 bevatten of roepen op tot wetgevende maatregelen ter bestrijding van mensenhandel, inclusief gemeenschappelijke definities, strafbaarstellingen en straffen.
- (2) Gemeenschappelijk optreden 97/154/JBZ van de Raad van 24 februari 1997 ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen ⁽⁴⁾, moet gevolgd worden door verdere wetgevingsmaatregelen in verband met de verschillen in juridische aanpak tussen de lidstaten, die voorts bijdragen tot de totstandkoming van een doeltreffende justitiële samenwerking en samenwerking bij de wetshandhaving ten aanzien van mensenhandel.
- (3) Mensenhandel vormt een ernstige schending van de fundamentele mensenrechten en menselijke waardigheid en gaat gepaard met meedogenloze praktijken zoals misbruik en misleiding van kwetsbare personen, alsook gebruik van geweld, bedreigingen, schuldsavernij en dwang.
- (4) Het VN-protocol inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad is een beslissende stap naar internationale samenwerking op dit gebied.
- (5) Kinderen zijn kwetsbaarder en lopen derhalve een groter gevaar het slachtoffer te worden van mensenhandel.
- (6) De belangrijke werkzaamheden van internationale organisaties, in het bijzonder de Verenigde Naties, moeten worden aangevuld met die van de Europese Unie.
- (7) Ernstige strafbare feiten op het gebied van mensenhandel moeten niet alleen via individuele maatregelen van de lidstaten maar ook breder worden aangepakt, waarbij de bepaling van de elementen van het strafrecht die alle lidstaten gemeen hebben, met inbegrip van doeltreffende, evenredige en afschrikkende straffen, een essentieel onderdeel is. Overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit beperkt dit kaderbesluit zich tot het minimum dat vereist is om deze doelstellingen op Europees niveau te bereiken en gaat het niet verder dan hiertoe nodig is.
- (8) De ten aanzien van de daders in te voeren straffen moeten voldoende streng zijn om mensenhandel op te nemen binnen het toepassingsgebied van instrumenten die reeds zijn goedgekeurd met het oog op de bestrijding van georganiseerde misdaad, zoals Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ van de Raad van 3 december 1998 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdaad ⁽⁵⁾, alsook Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van de Raad van 21 december 1998 inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 324.

⁽²⁾ PB C 35 E van 28.2.2002, blz. 114.

⁽³⁾ PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 63 van 4.3.1997, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1. Gemeenschappelijk optreden laatstelijk gewijzigd bij Kaderbesluit 2001/500/JBZ (PB L 182 van 5.7.2001, blz. 1).

⁽⁶⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

- (9) Dit kaderbesluit moet bijdragen tot de bestrijding en de voorkoming van mensenhandel door te fungeren als aanvulling op de op dit gebied aangenomen instrumenten, zoals Gemeenschappelijk Optreden 96/700/JBZ van de Raad van 29 november 1996 tot vaststelling van een stimulerings- en uitwisselingsprogramma voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP) ⁽¹⁾, Gemeenschappelijk Optreden 96/748/JBZ van de Raad van 16 december 1996 houdende verruiming van het mandaat dat aan de Europol-Drugseenheid is verstrekt ⁽²⁾, Besluit nr. 293/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 januari 2000 tot vaststelling van een communautair actieprogramma (het programma Daphne) (2000 - 2003) betreffende preventieve maatregelen ter bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen ⁽³⁾, Gemeenschappelijk Optreden 98/428/JBZ van de Raad van 29 juni 1998 tot oprichting van een Europees justitieel netwerk ⁽⁴⁾, Gemeenschappelijk Optreden 96/277/JBZ van de Raad van 22 april 1996 inzake een kader voor de uitwisseling van verbindingsmagistraten ter verbetering van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie ⁽⁵⁾, alsook Gemeenschappelijk Optreden 98/427/JBZ van de Raad van 29 juni 1998 inzake goede praktijken bij wederzijdse rechtshulp in strafzaken ⁽⁶⁾.
- (10) Gemeenschappelijk Optreden 97/154/JBZ moet niet meer van toepassing zijn op mensenhandel,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Strafbare feiten op het gebied van mensenhandel met het oog op uitbuiting op arbeidsgebied of seksuele uitbuiting

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende handelingen strafbaar worden gesteld:

werving, vervoer, overbrenging, huisvesting en daaropvolgende opnemings van een persoon, met inbegrip van wisseling of overdracht van de controle over deze persoon, wanneer:

- gebruik wordt gemaakt van dwang, geweld of bedreiging, met inbegrip van ontvoering, of
- gebruik wordt gemaakt van misleiding of fraude, of
- er sprake is van misbruik van machtspositie of van een situatie van kwetsbaarheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere keuze heeft dan zich te laten misbruiken, of

⁽¹⁾ PB L 322 van 12.12.1996, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 342 van 31.12.1996, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 34 van 9.2.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 105 van 27.4.1996, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 1.

- d) geld of voordelen worden gegeven of ontvangen om de instemming te verkrijgen van een persoon die controle heeft over een ander persoon, teneinde

de arbeid of de diensten van deze persoon uit te buiten, met inbegrip van ten minste gedwongen of verplichte arbeid of diensten, slavernij of met slavernij of dienstbaarheid te vergelijken praktijken, of

de prostitutie van anderen te exploiteren, of met het oog op andere vormen van seksuele exploitatie, met inbegrip van pornografie.

2. De instemming van het slachtoffer van mensenhandel met voorgenomen of bestaande uitbuiting doet niet terzake indien een van de in lid 1 genoemde middelen is gebruikt.

3. Indien bij het in lid 1 bedoelde gedrag een kind betrokken is, maakt dit gedrag een strafbaar feit van mensenhandel uit, ook al is geen van de in lid 1 genoemde middelen gebruikt.

4. Voor de toepassing van dit kaderbesluit betekent „kind” elke persoon beneden de leeftijd van 18 jaar.

Artikel 2

Uitlokking, hulp, aanzetting en poging

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat uitlokking, hulp, aanzetting en poging tot een in artikel 1 vermeld strafbaar feit, strafbaar zijn.

Artikel 3

Sancties

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een strafbaar feit, zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2, wordt bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties die kunnen leiden tot uitlevering.

2. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een strafbaar feit zoals bedoeld in artikel 1, wordt bestraft met een gevangenisstraf, met een maximum van niet minder dan acht jaar, wanneer het strafbare feit in een van de volgende omstandigheden is gepleegd:

- het strafbare feit heeft het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar gebracht;
- het strafbare feit is begaan tegen een slachtoffer dat bijzonder kwetsbaar was. Een slachtoffer wordt ten minste als bijzonder kwetsbaar beschouwd wanneer de leeftijd van het slachtoffer lager was dan de seksuele meerderjarigheid volgens de nationale wetgeving en wanneer het strafbare feit is gepleegd teneinde de prostitutie van anderen te exploiteren, of met het oog op andere vormen van seksuele exploitatie, met inbegrip van pornografie;

- c) het strafbare feit is begaan met zwaar geweld of heeft het slachtoffer bijzonder ernstige schade toegebracht;
- d) het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals omschreven in Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ, afgezien van het daarin genoemde sanctieniveau.

Artikel 4

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld voor een strafbaar feit zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2 te zijnen voordele gepleegd door een persoon die individueel of als deel van een orgaan van de rechtspersoon optreedt en bij de rechtspersoon een leidende positie heeft, die gebaseerd is op:

- a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
- b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
- c) de bevoegdheid tot controle bij de rechtspersoon.

2. Naast de in lid 1 bedoelde gevallen, neemt elke lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld wanneer als gevolg van gebrekkig toezicht of gebrekkige controle door een in lid 1 bedoelde persoon een strafbaar feit zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2 kon worden gepleegd ten voordele van die rechtspersoon door een persoon die onder diens gezag staat.

3. De aansprakelijkheid van de rechtspersoon krachtens de leden 1 en 2 sluit strafvervolgning tegen natuurlijke personen die daders of uitlokkers van, dan wel medeplechtig zijn aan in de artikelen 1 en 2 bedoelde strafbare feiten, niet uit.

4. In dit kaderbesluit wordt onder rechtspersoon verstaan ieder lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke recht bezit, met uitzondering van de staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van het openbaar gezag en de publiekrechtelijke internationale organisaties.

Artikel 5

Sancties tegen rechtspersonen

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om tegen een rechtspersoon die volgens artikel 4 aansprakelijk is gesteld, sancties te kunnen treffen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn; deze sancties omvatten al dan niet strafrechtelijke geldboetes en kunnen andere maatregelen omvatten, zoals:

- a) het niet in aanmerking komen voor overheidsvoorzieningen of -steun, of
- b) het tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten, of
- c) plaatsing onder toezicht van de rechter, of
- d) een gerechtelijke maatregel tot liquidatie, of
- e) de tijdelijke of permanente sluiting van vestigingen die zijn gebruikt voor het plegen van het strafbare feit.

Artikel 6

Rechtsmacht en vervolging

1. Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht vast te stellen voor de strafbare feiten zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2, wanneer:

- a) het strafbare feit geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd, of
- b) de dader een eigen onderdaan is, of
- c) het strafbare feit is begaan ten voordele van een rechtspersoon die is gevestigd op het grondgebied van die lidstaat.

2. Een lidstaat kan ertoe besluiten al dan niet slechts in specifieke gevallen of omstandigheden de rechtsmachtregels bedoeld in lid 1, onder b) en c), toe te passen indien het strafbare feit buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die op grond van de nationale wetgeving eigen onderdanen niet uitlevert, neemt de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht vast te stellen voor de strafbare feiten zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2 en deze te vervolgen wanneer deze door eigen onderdanen buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

4. De lidstaten stellen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie ervan in kennis wanneer zij ertoe besluiten lid 2 toe te passen, in voorkomend geval met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

Artikel 7

Bescherming van en bijstand aan slachtoffers

1. De lidstaten bepalen dat ten minste in gevallen waarin artikel 6, lid 1, onder a), van toepassing is, voor onderzoeken naar of vervolging van strafbare feiten die onder dit kaderbesluit vallen geen aangifte of klacht van het slachtoffer van het strafbaar feit nodig is.

2. Kinderen die het slachtoffer zijn van een in artikel 1 genoemd strafbaar feit worden aangemerkt als bijzonder kwetsbare slachtoffers in de zin van artikel 2, lid 2, 8, artikel 8, lid 4, en artikel 14, lid 1, van Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure ⁽¹⁾.

3. Wanneer het slachtoffer een kind is, neemt iedere lidstaat de mogelijke maatregelen om te zorgen voor passende bijstand voor zijn of haar familie. In het bijzonder past iedere lidstaat, wanneer dit passend en mogelijk is, artikel 4 van het kaderbesluit op het betrokken gezin toe.

Artikel 8

Territorialiteit

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

⁽¹⁾ PB L 82 van 22.3.2001, blz. 1.

*Artikel 9***Toepassing van Gemeenschappelijk Optreden 97/154/JBZ**

Gemeenschappelijk Optreden 97/154/JBZ is niet meer van toepassing op mensenhandel.

*Artikel 10***Tenuitvoerlegging**

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om vóór 1 augustus 2004 aan dit kaderbesluit te voldoen.
2. Tegen dezelfde datum zenden de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst toe van de bepalingen tot omzetting in hun nationaal recht van de verplichtingen die zijn opgelegd op grond van dit kaderbesluit. De Raad beoordeelt uiterlijk op 1 augustus 2005 op basis van een verslag dat is opgesteld op basis van deze informatie en een

door de Commissie toegezonden schriftelijk verslag in hoeverre de lidstaten de maatregelen hebben genomen die nodig zijn om aan dit kaderbesluit te voldoen.

*Artikel 11***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 19 juli 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

T. PEDERSEN

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 juli 2002****tot vaststelling van een kaderprogramma betreffende politieële en justitiële samenwerking in strafzaken (AGIS)**

(2002/630/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 30, lid 1, artikel 31 en artikel 34, lid 2, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit hoofde van artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie heeft de Unie tot doel burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen door de ontwikkeling van een gezamenlijk optreden van de lidstaten op het gebied van politieële en justitiële samenwerking in strafzaken en door voorkoming en bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat.
- (2) In de conclusies van de Europese Raad van Tampere van oktober 1999 wordt opgeroepen om de samenwerking ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit te intensiveren, met inbegrip van criminaliteit waarbij gebruik wordt gemaakt van de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën, teneinde een echte Europese ruimte van rechtvaardigheid tot stand te brengen. Het belang van samenwerking op dit gebied is opnieuw benadrukt in het actieplan „Voorkoming en bestrijding van georganiseerde criminaliteit: een Europese strategie voor het begin van het nieuwe millennium” ⁽³⁾.
- (3) In artikel 12 van het Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure ⁽⁴⁾ wordt aangedrongen op samenwerking tussen de lidstaten teneinde een doeltreffender bescherming van de belangen van het slachtoffer in de strafprocedure te vergemakkelijken.
- (4) De Europese dimensie van de projecten moet worden uitgebreid tot drie lidstaten of twee lidstaten en een kandidaat-lidstaat teneinde de vorming van partnerschappen en de uitwisseling van informatie en nationale werkmethoden te bevorderen.

- (5) De programma's Grotius II Strafrechtelijk ⁽⁵⁾, Stop II ⁽⁶⁾, Oisin II ⁽⁷⁾, Hippokrates ⁽⁸⁾ en Falcone ⁽⁹⁾ die door de Raad zijn vastgesteld, hebben bijgedragen tot de versterking van de samenwerking tussen de gerechtelijke en politiediensten van de lidstaten en tot de verbetering van het inzicht in de politieële, gerechtelijke, juridische en administratieve stelsels van de andere lidstaten.
- (6) Naar aanleiding van de goedkeuring van het actieplan van de Europese Unie inzake drugsbestrijding (2000-2004) door de Europese Raad van Feira in juni 2000 zijn in dit kaderprogramma ook acties opgenomen ter bestrijding van de illegale drugshandel.
- (7) De uitwerking van één enkel kaderprogramma, waarom het Europees Parlement en de Raad bij de goedkeuring van de vorige programma's uitdrukkelijk hadden verzocht, zal het mogelijk maken deze samenwerking te verbeteren door middel van een gecoördineerde en multidisciplinaire aanpak waarbij de verschillende personen die in de Europese Unie verantwoordelijk zijn voor preventie en bestrijding van criminaliteit zullen worden betrokken. Daarbij moet een evenwichtige aanpak worden gehandhaafd tussen de verschillende acties die gericht zijn op de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.
- (8) Het is wenselijk dat de continuïteit van de door het kaderprogramma ondersteunde acties wordt gegarandeerd door ze te coördineren binnen één enkel referentiekader, waardoor de rationalisering van de procedures, een beter beheer en meer schaalvoordelen mogelijk worden. Bovendien is het nodig dat de operationele voordelen van het programma ten volle worden benut, in het bijzonder ten behoeve van de wetshandhavinginstanties, en dat de samenwerking tussen de wetshandhavinginstanties van de verschillende lidstaten wordt bevorderd en dat die instanties een beter inzicht wordt gegeven in de werkmethoden en beperkingen van hun ambtgenoten in andere lidstaten.
- (9) De uitgaven van het kaderprogramma moeten verenigbaar zijn met het huidige maximum uit hoofde van rubriek 3 van de financiële vooruitzichten.
- (10) Over de jaarlijkse kredieten van het kaderprogramma moet door de begrotingsautoriteit in de loop van de begrotingsprocedure een besluit worden genomen.

⁽¹⁾ PB C 51 E van 26.2.2002, blz. 345.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 9 april 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 124 van 3.5.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 82 van 22.3.2001, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 186 van 7.7.2001, blz. 1 (Grotius II Strafrechtelijk).

⁽⁶⁾ PB L 186 van 7.7.2001, blz. 7 (Stop II).

⁽⁷⁾ PB L 186 van 7.7.2001, blz. 4 (Oisin II).

⁽⁸⁾ PB L 186 van 7.7.2001, blz. 11.

⁽⁹⁾ PB L 99 van 31.3.1998, blz. 8.

- (11) Het kaderprogramma moet worden opengesteld voor de kandidaat-lidstaten, als partners en deelnemers aan de in het kader van het programma ondersteunde projecten. Wanneer zulks passend is, kan ook de deelname van andere landen aan de programma's in overweging worden genomen.
 - (12) De voor de tenuitvoerlegging van dit besluit noodzakelijke maatregelen moeten worden goedgekeurd volgens de erin vastgestelde procedures en met de hulp van een comité.
 - (13) Teneinde de meerwaarde van de in het kader van dit besluit uitgevoerde projecten te vergroten, dienen deze projecten en de andere communautaire maatregelen de nodige samenhang te vertonen en elkaar aan te vullen.
 - (14) Een regelmatige follow-up en evaluatie van dit kaderprogramma is noodzakelijk om de doeltreffendheid van de uitgevoerde projecten te beoordelen in het licht van de doelstellingen en om de prioriteiten eventueel bij te stellen.
 - (15) In dit besluit wordt een financieel referentiebedrag in de zin van punt 34 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹⁾ opgenomen voor de gehele duur van het kaderprogramma, zonder dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan de in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap vastgestelde bevoegdheden van de begrotingsautoriteit,
- b) het aanmoedigen en bevorderen van netwerkvorming, wederzijdse samenwerking in het kader van algemene thema's die van gemeenschappelijk belang zijn voor de lidstaten, uitwisseling en verspreiding van informatie, ervaringen en beste praktijken, plaatselijke en regionale samenwerking, verbetering en aanpassing van de opleidingen en het wetenschappelijk en technisch onderzoek;
 - c) het stimuleren van een intensievere samenwerking van de lidstaten met de kandidaat-lidstaten, andere derde landen en de bevoegde internationale en regionale organisaties.
2. Het programma ondersteunt projecten op de volgende gebieden in verband met titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie:
- a) algemene en strafrechtelijke justitiële samenwerking, met inbegrip van opleiding;
 - b) samenwerking tussen de wetshandhavingsdiensten;
 - c) samenwerking tussen wetshandhavingsdiensten of andere particuliere of overheidsorganen in de lidstaten die betrokken zijn bij de preventie en bestrijding van al dan niet georganiseerde criminaliteit;
 - d) samenwerking tussen de lidstaten om tot doeltreffende bescherming van de belangen van het slachtoffer in de strafprocedure te komen.

Artikel 3

Toegang tot het programma

1. Het programma draagt bij aan de financiering van projecten ten behoeve van de in lid 3 vermelde doelgroepen die een looptijd hebben van ten hoogste twee jaar en die worden voorgedragen door particuliere of overheidsinstanties en -organen, met inbegrip van beroepsorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, verenigingen, organisaties die het bedrijfsleven vertegenwoordigen, onderzoeksinstanties en instellingen voor initiële en voortgezette opleiding.
2. Om voor medefinanciering in aanmerking te komen moeten bij de projecten partners in ten minste drie lidstaten of twee lidstaten en een kandidaat-lidstaat worden betrokken en moeten de projecten de in artikel 2 genoemde doelstellingen nastreven. De kandidaat-lidstaten kunnen aan de projecten deelnemen om zich vertrouwd te maken met het acquis op dat gebied en zich op hun toetreding voor te bereiden. Ook andere derde landen kunnen hieraan deelnemen wanneer dit in het belang van de projecten is.
3. Het programma is gericht op de volgende doelgroepen:
 - a) beoefenaars van juridische beroepen: rechters, officieren van justitie, advocaten, ambtenaren bij ministeries, ambtenaren van de gerechtelijke politie, gerechtsdeurwaarders, deskundigen, gerechtsstolken en andere beroepsbeoefenaars op justitieel terrein;
 - b) ambtenaren en andere personeelsleden van de wetshandhavingsinstanties: overheidsorganen die in de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving bevoegd zijn op het gebied van preventie, opsporing en bestrijding van criminaliteit;
 - c) ambtenaren bij andere openbare instanties en vertegenwoordigers van verenigingen, beroepsorganisaties, de onderzoekssector en het bedrijfsleven, die betrokken zijn bij de preventie en de bestrijding van al dan niet georganiseerde criminaliteit;

BESLUIT:

Artikel 1

Vaststelling van het kaderprogramma

1. Bij dit besluit wordt een kaderprogramma vastgesteld dat betrekking heeft op de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken in het kader van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hierna „programma” genoemd.
2. Het programma wordt vastgesteld voor een periode die loopt van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2007; het kan worden verlengd.

Artikel 2

Doelstellingen van het programma

1. Het programma draagt bij tot de algemene doelstelling de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen. In dit kader is het programma gericht op:
 - a) de ontwikkeling, tenuitvoerlegging en evaluatie van het Europees beleid op dit gebied;

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

d) vertegenwoordigers van de diensten die belast zijn met slachtofferhulp, met inbegrip van de overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn op het gebied van immigratie en sociale diensten.

4. In het kader van de in artikel 2 vastgestelde doelstellingen kan het programma ook worden gebruikt voor de medefinanciering van:

- a) specifieke projecten die zijn voorgedragen overeenkomstig lid 1 en die van bijzonder belang zijn ten aanzien van de prioriteiten van het programma of de samenwerking met de kandidaat-lidstaten;
- b) aanvullende maatregelen zoals studiebijeenkomsten, vergaderingen van deskundigen of andere acties voor de verspreiding van de in het kader van het programma verkregen resultaten.

5. In het kader van de in artikel 2 genoemde doelstellingen kan het programma ook worden gebruikt voor rechtstreekse financiële steun voor activiteiten die zijn vermeld in de jaarlijkse activiteitenprogramma's van niet-gouvernementele organisaties die aan de volgende criteria voldoen:

- a) zij mogen geen winstoogmerk hebben;
- b) zij moeten zijn opgericht conform de nationale wetgeving van een lidstaat;
- c) zij moeten activiteiten met een Europese dimensie verrichten, in die zin dat, bij wijze van algemene regel, ten minste de helft van de lidstaten bij die activiteiten is betrokken;
- d) zij moeten één of meer van de in artikel 2 vermelde doelstellingen als doel van hun activiteiten hebben.

Artikel 4

Activiteiten in het kader van het programma

Het programma omvat de volgende soorten activiteiten:

- a) opleiding;
- b) het opzetten en opstarten van uitwisselingsprogramma's en stages;
- c) studies en onderzoeken;
- d) verspreiding van de in het kader van het programma verkregen resultaten;
- e) bevordering van samenwerking tussen de gerechtelijke, de wetshandhavingsinstanties en andere particuliere of overheidsinstanties in de lidstaten die betrokken zijn bij de preventie en bestrijding van criminaliteit, bijvoorbeeld door het ondersteunen van netwerkvorming;
- f) conferenties en studiebijeenkomsten.

Artikel 5

Financiering van het programma

1. Het financieel referentiebedrag voor de uitvoering van dit programma over de periode 2003 tot en met 2007 bedraagt 65 miljoen EUR.

De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

2. De medefinanciering van een project in het kader van het programma is niet verenigbaar met enige andere financiering

door een ander programma dat door de begroting van de Europese Unie wordt gefinancierd.

3. De financieringsbesluiten leiden tot de opstelling van financieringsovereenkomsten tussen de Commissie en de organisatoren. Deze besluiten en overeenkomsten worden onderworpen aan de financiële controle van de Commissie en aan de controle van de Rekenkamer.

4. De financiële steun uit de algemene begroting van de Europese Unie bedraagt niet meer dan 70 % van de totale kosten van het project.

5. De in artikel 3, lid 4, bedoelde specifieke projecten en aanvullende maatregelen en de in artikel 3, lid 5, bedoelde activiteiten kunnen evenwel voor 100 % worden gefinancierd, binnen de grens van 10 % van de jaarlijkse kredieten die voor het programma worden toegekend voor specifieke projecten uit hoofde van artikel 3, lid 4, onder a), en van 5 % voor aanvullende maatregelen uit hoofde van artikel 3, lid 4, onder b).

Artikel 6

Uitvoering van het programma

1. De Commissie is verantwoordelijk voor het beheer en de uitvoering van het programma, zulks in samenwerking met de lidstaten.

2. Het programma wordt door de Commissie beheerd overeenkomstig het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

3. Voor de uitvoering van het programma zorgt de Commissie voor het volgende:

- a) zij stelt een jaarlijks werkprogramma op met specifieke doelstellingen, thematische prioriteiten en zo nodig een lijst van specifieke projecten en aanvullende maatregelen; het programma vormt een evenwicht tussen de in artikel 2, lid 2, aangegeven gebieden, waarbij ten minste 15 % van de jaarlijkse middelen wordt toegewezen aan elk van de onder a) tot en met c) van dat lid aangegeven gebieden;
- b) zij evalueert en selecteert de voorgedragen projecten en is belast met het beheer van die projecten.

4. De voorgedragen projecten worden onderzocht overeenkomstig de in artikel 8 omschreven raadplegingsprocedure. Het onderzoek van het werkprogramma, de in artikel 3, lid 4, bedoelde specifieke projecten en aanvullende maatregelen en de in artikel 3, lid 5, bedoelde activiteiten verloopt overeenkomstig de in artikel 9 omschreven beheersprocedure.

5. Voorzover zij verenigbaar zijn met het desbetreffende beleid evalueert en selecteert de Commissie de projecten die door de organisatoren zijn voorgedragen op basis van de volgende criteria:

- a) de overeenstemming met doelstellingen van het programma;
- b) de Europese dimensie van het project en de openstelling voor de kandidaat-lidstaten;
- c) de verenigbaarheid met de lopende of voorgenomen werkzaamheden in het kader van de beleidsprioriteiten van de Europese Unie op het gebied van justitiële samenwerking in het algemeen en op strafrechtelijk gebied;
- d) de complementariteit met andere samenwerkingsprojecten die reeds zijn uitgevoerd, aan de gang zijn of op stapel staan;

- e) de capaciteit van de organisator om het project uit te voeren;
- f) de eigen kwaliteit van het project voor wat betreft opzet, organisatie, presentatie en verwachte resultaten;
- g) het uit hoofde van het programma gevraagde subsidiebedrag, ook in verhouding tot de verwachte resultaten;
- h) het effect van de verwachte resultaten op de doelstellingen van het programma.

Artikel 7

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie, hierna het „comité” genoemd.
2. Het comité stelt zijn reglement van orde vast op voorstel van zijn voorzitter en op basis van een standaardreglement van orde dat in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* is gepubliceerd.
3. De Commissie kan de vertegenwoordigers van de kandidaat-lidstaten uitnodigen op informatievergaderingen na de vergaderingen van het comité.

Artikel 8

Raadplegingsprocedure

1. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, legt de vertegenwoordiger van de Commissie het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt, binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de materie kan vaststellen, advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.
2. Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.
3. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij stelt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij met dit advies rekening heeft gehouden.

Artikel 9

Beheersprocedure

1. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen legt de vertegenwoordiger van de Commissie het comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het comité brengt, binnen een termijn die de voorzitter naar gelang van de urgentie van de materie kan vaststellen, advies over dit ontwerp uit. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 205, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is voorgeschreven voor de goedkeuring van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie moet aannemen. De stemmen van de vertegenwoordigers van de

lidstaten in het comité worden gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

2. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien de vastgestelde maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In laatstgenoemd geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten uitstellen voor een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van de kennisgeving.

3. De Raad kan binnen de in lid 2 genoemde termijn met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 10

Samenhang en complementariteit

De Commissie waarborgt, in samenwerking met de lidstaten, de samenhang en complementariteit van de projecten met andere communautaire beleidslijnen.

Artikel 11

Follow-up en evaluatie

De Commissie zorgt voor een regelmatige follow-up van dit programma. Zij informeert het Europees Parlement over het vastgestelde werkprogramma en de lijst van projecten die medefinanciering hebben ontvangen en dient bij het Europees Parlement en de Raad:

- a) een jaarverslag in over de uitvoering van het programma. Het eerste verslag wordt uiterlijk op 30 juni 2004 voorgelegd,
- b) uiterlijk op 30 juni 2005 een tussentijds evaluatieverslag in over de uitvoering van het programma,
- c) uiterlijk op 30 september 2006 een mededeling in over de voortzetting van het huidige programma, eventueel vergezeld van een voorstel terzake,
- d) uiterlijk op 30 juni 2008 een definitief evaluatieverslag in over het gehele programma.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

P. S. MØLLER

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1392/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	096	30,6
	999	30,6
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	388	59,8
	524	55,7
	528	52,0
	999	55,8
0806 10 10	052	157,8
	064	114,9
	220	121,5
	508	75,3
	600	142,2
	624	190,3
	999	133,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,4
	400	119,0
	508	75,5
	512	94,8
	528	69,4
	720	143,5
	804	107,1
	999	100,2
0808 20 50	052	89,6
	388	93,5
	512	79,1
	528	92,6
	804	66,9
0809 20 95	999	84,3
	052	453,9
	400	289,9
	404	251,2
0809 30 10, 0809 30 90	999	331,7
	052	110,3
	064	88,7
0809 40 05	999	99,5
	064	62,3
	999	62,3

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1393/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 597/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 91 van 6.4.2002, blz. 9.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	13,96
1002 00 00	Rogge	29,61
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	29,61
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽⁴⁾	29,61
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	50,29
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽⁵⁾	50,29
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	39,70

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

⁽⁴⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 8 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

⁽⁵⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 17 juli tot en met 30 juli 2002)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	138,10	133,93	122,54	94,24	179,63 (**)	169,63 (**)	104,64 (**)
Golf-premie (EUR/t)	—	22,28	9,02	11,07	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	20,88	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount”) van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 11,52 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 22,79 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1394/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het correctiebedrag, van toepassing op de restitutie voor granen, werd vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1135/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Gezien de cif-prijzen en de cif-prijzen op termijn van heden, daarbij rekening houdende met de verwachte ontwikkeling van de markt, is het nodig het geldende correctiebedrag, toepasselijk op de restitutie voor granen, te wijzigen.

- (3) Het correctiebedrag moet volgens dezelfde procedure als de restitutie worden vastgesteld. Het kan tussentijds worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag, van toepassing op de vooraf vastgestelde restituties voor de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, uitgezonderd mout, wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 169 van 28.6.2002, blz. 37.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2002 tot wijziging van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in EUR/t)

Productcode	Bestemming	Lopend 8	1e term. 9	2e term. 10	3e term. 11	4e term. 12	5e term. 1	6e term. 2
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C05	-30,00	-30,00	-30,00	-30,00	-30,00	—	—
	A05	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	C03	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	C05	-45,00	-45,00	-45,00	-45,00	-45,00	—	—
	A05	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C05	-30,00	-30,00	-30,00	-30,00	-30,00	—	—
	A05	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C03 Polen, Tsjechische Republiek, Slowaakse Republiek, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, gebied van voormalig Joegoslavië met uitzondering van Slovenië, Kroatië en Bosnië-Herzegovina, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Armenië, Georgië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Kirgizië, Oezbekistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Marokko, Algerije, Tunesië, Libië, Egypte, Malta, Cyprus en Turkije

C05 Hongarije

VERORDENING (EG) Nr. 1395/2002 VAN DE COMMISSIE**van 30 juli 2002****houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 juli 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 68 van 12.3.2002, blz. 11.

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	34,36	255,40	324,40	21,77
1.40	Knoflook 0703 20 00	189,36	1 407,66	1 787,93	120,00
1.50	Prei ex 0703 90 00	80,00	594,71	755,37	50,70
1.60	Bloemkool 0704 10 00	55,28	410,95	521,96	35,03
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	41,13	305,76	388,35	26,06
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,66	580,03	38,93
1.100	Chineze kool ex 0704 90 90	42,28	314,31	399,21	26,79
1.110	Kropsla 0705 11 00	90,36	671,73	853,19	57,26
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	34,84	259,00	328,96	22,08
1.140	Radijs ex 0706 90 90	132,46	984,69	1 250,70	83,94
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	375,73	2 793,15	3 547,69	238,10
1.170	Bonen:				
1.170.1	— Bonen (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	58,34	433,69	550,85	36,97
1.170.2	— Bonen (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	54,23	403,14	512,05	34,37
1.180	Tuinbonen ex 0708 90 00	157,74	1 172,62	1 489,40	99,96
1.190	Artisjokken 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asperges:				
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	544,73	4 049,44	5 143,36	345,19
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	247,67	1 841,15	2 338,52	156,95
1.210	Aubergines 0709 30 00	58,55	435,25	552,83	37,10

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bleekselderij (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	100,48	746,96	948,74	63,67
1.230	Cantharellen 0709 59 10	553,08	4 111,55	5 222,25	350,49
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	107,94	802,44	1 019,22	68,40
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	73,80	548,62	696,82	46,77
2.10	Kastanjes (<i>Castanea</i> spp.), vers ex 0802 40 00	176,48	1 311,93	1 666,34	111,84
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	129,00	958,95	1 218,00	81,75
2.40	Avocaten, vers ex 0804 40 00	118,49	880,85	1 118,80	75,09
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	125,33	931,66	1 183,34	79,42
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:				
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaasappelen 0805 10 10	45,97	341,72	434,04	29,13
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	42,99	319,62	405,96	27,25
2.60.3	— Andere 0805 10 50	35,68	265,24	336,89	22,61
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en dergelijke kruisingen van citrusvruchten, vers:				
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	89,27	663,66	842,94	56,57
2.70.2	— Montreales en satsuma's ex 0805 20 30	60,89	452,65	574,93	38,59
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	97,56	725,27	921,19	61,82
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	80,34	597,22	758,56	50,91
2.85	Lemmetjes (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), vers 0805 50 90	103,30	767,94	975,39	65,46
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:				
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	38,45	285,80	363,01	24,36
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	52,15	387,65	492,38	33,05

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	18,72	139,16	176,76	11,86
2.120	Andere meloenen:				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	89,28	663,70	843,00	56,58
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	52,64	391,32	497,03	33,36
2.140	Peren:				
2.140.1	— Peren — Nashi (Pyrus pyrifolia), Peren — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikozen ex 0809 10 00	147,75	1 098,36	1 395,07	93,63
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	296,90	2 207,12	2 803,36	188,15
2.170	Perziken 0809 30 90	—	—	—	—
2.180	Nectarines ex 0809 30 10	—	—	—	—
2.190	Pruimen 0809 40 05	—	—	—	—
2.200	Aardbeien 0810 10 00	131,51	977,63	1 241,73	83,34
2.205	Frambozen 0810 20 10	361,18	2 684,98	3 410,30	228,88
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de Vaccinium myrtillus) 0810 40 30	614,33	4 566,87	5 800,57	389,30
2.220	Kiwi's (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	140,07	1 041,28	1 322,57	88,76
2.230	Granaatappels ex 0810 90 95	336,63	2 502,47	3 178,49	213,32
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 95	374,00	2 780,26	3 531,32	237,00
2.250	Litchis ex 0810 90 30	302,41	2 248,06	2 855,36	191,64

VERORDENING (EG) Nr. 1396/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2002****houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 15 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 31, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel van de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), van deze verordening bedoelde producten en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer. In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1052/2002 ⁽⁴⁾, zijn die producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld welke van toepassing is bij de uitvoer ervan in de vorm van goederen welke in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 zijn genoemd.

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

(3) In artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 is bepaald dat voor de vaststelling van de restitutie in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met de restituties bij de productie en de steunmaatregelen of andere maatregelen van gelijke werking die voor de in bijlage A van genoemde verordening vermelde basisproducten of de daarmee gelijkgestelde producten in alle lidstaten worden toegepast uit hoofde van de verordening houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de betrokken sector.

(4) Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 wordt steun verleend aan in de Gemeenschap geproduceerde en tot caseïne verwerkte ondermelk, indien deze melk en de daarvan vervaardigde caseïne aan bepaalde eisen voldoen.

(5) Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop tegen verlaagde prijs van boter en de toekenning van de steun voor room, boter en boterconcentraat bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2002 ⁽⁶⁾, staat de levering van boter en room tegen verlaagde prijs toe aan de fabrikanten van bepaalde koopwaren.

(6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De restitutiebedragen welke van toepassing zijn op basisproducten genoemd in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 en bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 genoemde goederen, worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

2. Voor de in lid 1 vermelde en niet in de bijlage opgenomen producten wordt geen restitutiebedrag vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 160 van 18.6.2002, blz. 16.⁽⁵⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.⁽⁶⁾ PB L 76 van 25.3.2002, blz. 9.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2002 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Restituties
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercenten (PG 2):	
	a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501	—
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	85,00
ex 0402 21 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten (PG 3):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room in de vorm van een aan PG 3 gelijkgesteld product, tegen verlaagde prijs krachtens Verordening (EG) nr. 2571/97	94,61
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	120,90
ex 0405 10	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2571/97	100,00
	b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten	192,25
	c) in geval van uitvoer van andere goederen	185,00

VERORDENING (EG) Nr. 1397/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2002****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 27, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1052/2002 ⁽⁴⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

(3) In artikel 27, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor hetzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.

(4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.

(5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

(6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 160 van 18.6.2002, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 juli 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker:	43,55	43,55

VERORDENING (EG) Nr. 1398/2002 VAN DE COMMISSIE

van 31 juli 2002

tot vaststelling van de werkelijke productie van niet-geëgreeneerde katoen in Griekenland en van de daarop gebaseerde verlaging van de streefprijs voor het verkoopseizoen 2001/2002 en houdende afwijking, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van bepaalde voorschriften voor het beheer en bepalingen voor de toekenning van de steun in Griekenland

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, en met name op Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 19, leden 1 en 2, en artikel 21,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 19, lid 2, derde streepje, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 is bepaald dat bij de vaststelling van de werkelijke productie van niet-geëgreeneerde katoen rekening wordt gehouden met de hoeveelheden waarvoor de steun is aangevraagd. Van de totale Griekse productie van niet-geëgreeneerde katoen die in de egreneringsbedrijven is aangevoerd in het verkoopseizoen 2001/2002, namelijk 1 354 719 t, hebben de Griekse autoriteiten 1 148 357 t voor de steun in aanmerking genomen, welke hoeveelheid op 1 183 155 t is vastgesteld om rekening te houden met het kwaliteitscriterium van de opbrengst aan vezels zoals bepaald in artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1051/2001.

(2) De totale in de egreneringsbedrijven aangevoerde productie van gezonde handelskwaliteit kan worden gelijkgesteld met het begrip „werkelijke productie”. Er zij op gewezen dat over het algemeen bij de toepassing van de mechanismen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid de productie in aanmerking wordt genomen die aan de wettelijke voorwaarden van de steunverlening voldoet. Daarom, en omdat voor katoen in dat verband niets is gepreciseerd, mag de totale in de egreneringsbedrijven aangevoerde productie van gezonde handelskwaliteit als de werkelijke productie worden beschouwd, die, onverminderd artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ⁽³⁾, van overeenkomstig artikel 9 van die verordening aangegeven en niet op grond van artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de steunregeling uitgesloten oppervlakten afkomstig is en door de producenten aan de egreneringsbedrijven geleverd is.

(3) De hoeveelheid van 206 362 t katoen die op 15 mei 2002 door de Griekse autoriteiten niet voor de steun in aanmerking is genomen, bestaat volgens door de genoemde autoriteiten meegedeelde informatie uit 138 175 t waarvoor de op grond van artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 vastgestelde nationale maatregelen ten aanzien van de vermindering van het areaal niet in acht zijn genomen en/of waarvoor tekortkomingen of onregelmatigheden bij de oppervlakteaangiften zijn geconstateerd, 6 376 t die niet van gezonde handelskwaliteit is zoals bepaald in artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1051/2001, 52 361 t die uitgesloten is vanwege een abnormaal hoge opbrengst die wijst op niet-inachtneming van goede landbouwpraktijken, en ten slotte 9 450 t waarvoor de leveringsvoorwaarden niet zijn nageleefd.

(4) Volgens de door de Griekse autoriteiten meegedeelde gegevens, omvat het totale ingezaaide katoenareaal voor het verkoopseizoen 2001/2002 423 038 ha, terwijl in het Griekse ministeriële decreet nr. 40420 van 28 februari 2001 het voor steun in aanmerking komende areaal voor dat verkoopseizoen beperkt wordt tot 393 770 ha. Het verschil, namelijk 29 268 ha, stemt overeen met een minimaal areaal dat uit hoofde van artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 niet voor de steun in aanmerking komt. Op basis van de geconstateerde gemiddelde opbrengst van 3 032 t per ha die door de Griekse autoriteiten voor katoen voor de steun in aanmerking is genomen, wordt de productie op de 29 268 ha door de Commissie geraamd op 88 741 t.

(5) Wat overblijft van de 138 175 t, d.i. maximaal 49 434 t, is katoen die aan de egreneringsbedrijven is geleverd op basis van een aangifte in het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem waarin door de betrokken teler de werkelijk met katoen beteelde oppervlakte niet of niet volledig is opgegeven. De katoen is dus afkomstig ofwel van een niet aangegeven oppervlakte en kan dus niet voor de steun in aanmerking komen, ofwel van een voor een ander gewas aangegeven oppervlakte die feitelijk met katoen was ingezaaid. Voor katoen van een onregelmatig aangegeven oppervlakte is in artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 bepaald dat de steun, onverminderd nationale voor de telers toe te passen sancties, wordt toegekend aan het egreneringsbedrijf voorzover aan alle andere voorwaarden is voldaan. Aangezien voor de 49 434 t geen rechtstreeks verband kan worden gelegd tussen de onregelmatigheden in de zin van het genoemde artikel en de betrokken partijen katoen, kan het genoemde artikel niet worden toegepast. Bijgevolg moet de hoeveelheid van 49 434 t van de werkelijke productie worden uitgesloten.

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 12.

- (6) Dus kan een hoeveelheid van 1 210 168 t worden aangemerkt als de totale productie van niet-geëgreeneerde katoen van gezonde handelskwaliteit, afkomstig van de voor steun in aanmerking komende oppervlakten en door de telers aan de egreneringsbedrijven geleverd. Gelet op de aanpassing met betrekking tot de vezelopbrengst, kan de werkelijke productie van niet-geëgreeneerde katoen in Griekenland voor het verkoopseizoen 2001/2002 worden geraamd op 1 246 839 t.
- (7) In artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 is bepaald dat wanneer de werkelijk geproduceerde hoeveelheden in Griekenland en Spanje samen meer dan 1 031 000 t bedragen, de in artikel 3, lid 1, van de genoemde verordening bedoelde streefprijs verlaagd wordt in elke lidstaat waarin de werkelijke productie de gegarandeerde nationale hoeveelheid overschrijdt. De berekening van de verlaging wanneer de overschrijding van de gegarandeerde nationale hoeveelheid zowel in Spanje als in Griekenland wordt geconstateerd, verschilt van die wanneer de overschrijding slechts in één van beide lidstaten wordt geconstateerd.
- (8) Voor het verkoopseizoen 2001/2002 doet de overschrijding zich zowel in Griekenland als in Spanje voor. Wanneer de werkelijke productie in Spanje en Griekenland samen na aftrek van 1 031 000 t nog steeds meer dan 469 000 t bedraagt, wordt de verlaging van de streefprijs met 50 % stapsgewijze verhoogd volgens de regels in artikel 7, lid 4, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1051/2001. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 heeft de werkelijke productie in Griekenland de met 356 000 t vermeerderde totale gegarandeerde nationale hoeveelheid overschreden met een achtste schijf van 15 170 t. Bijgevolg wordt de streefprijs in Griekenland verlaagd met 66 %.
- (9) De communautaire regelgeving bevat geen bepalingen op grond waarvan de 52 361 t katoen die zonder dat de goede landbouwpraktijken in acht genomen zijn, is geleverd en geproduceerd, van de steunregeling moet worden uitgesloten. De niet-inachtneming van de leveringsvoorwaarden voor de 9 450 t kan daarentegen een reden zijn om de genoemde hoeveelheid niet voor de steun in aanmerking te nemen.
- (10) Van de hoeveelheden katoen die zijn geleverd aan de egreneringsbedrijven voor het verkoopseizoen 2001/2002 maar door de Griekse autoriteiten niet voor de steun in aanmerking genomen zijn, kan uit hoofde van de communautaire regelgeving ten hoogste 1 237 103 t voor steun in aanmerking worden genomen. Voor die hoeveelheden moeten de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1591/2001 bedoelde steunaanvragen worden ingediend, alsmede de in artikel 6 van die verordening bedoelde verzoeken om ondercontroleplaatsing. Omdat die steunaanvragen en verzoeken om ondercontroleplaatsing a posteriori worden ingediend, moet worden afgeweken van bepaalde voorschriften van Verordening (EG) nr. 1591/2001 ten aanzien van het beheer en de berekening van het steunbedrag.
- (11) In artikel 14, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 is bepaald dat het uit te keren steunbedrag het bedrag is dat geldt op de dag dat de steunaanvraag wordt ingediend. Van die bepaling moet voor de steunaanvragen voor het verkoopseizoen 2001/2002 in Griekenland die vóór de inwerkingtreding van deze verordening zijn ingediend, uit hoofde van de overgangsmaatregelen waarin voorzien is bij artikel 21 van Verordening (EG) nr. 1051/2001, worden afgeweken om te voorkomen dat het steunbedrag a posteriori wordt vastgesteld. Daarom moet worden bepaald dat het steunbedrag het bedrag is dat geldt op de dag dat de in de betrokken steunaanvragen vermelde hoeveelheden in het egreneringsbedrijf zijn geleverd.
- (12) In artikel 14, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt bepaald dat het steunsaldo vóór het einde van het verkoopseizoen wordt betaald nadat de eventuele aanpassingen van de steun die voortvloeien uit de toepassing van artikel 7, zijn vastgesteld. Vanwege de termijnen voor nieuwe steunaanvragen met betrekking tot niet-geëgreeneerde Griekse katoen die voor steun in aanmerking komt voor het verkoopseizoen 2001/2002, kunnen de Griekse autoriteiten de steunsaldi niet vóór 31 augustus 2002 betalen. Uit hoofde van de overgangsmaatregelen waarin bij artikel 21 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 is voorzien, moet in Griekenland de uiterste datum voor de betaling van het steunsaldo voor het betrokken verkoopseizoen worden uitgesteld.
- (13) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor natuurlijke vezels,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 wordt de werkelijke productie van niet-geëgreeneerde katoen voor Griekenland vastgesteld op 1 246 839 t.
2. Het bedrag waarmee de streefprijs voor het verkoopseizoen 2001/2002 wordt verlaagd, wordt voor Griekenland vastgesteld op 41,670 EUR per 100 kg.

Artikel 2

1. In afwijking van de in artikel 5, lid 1, tweede alinea, en artikel 6, leden 1, 3 en 6, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 bedoelde termijnen, kunnen in Griekenland de steunaanvragen en de verzoeken om ondercontroleplaatsing voor het verkoopseizoen 2001/2002, voor de in lid 2 bedoelde katoen, worden ingediend tot en met 15 september 2002.

Artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is niet van toepassing voor de in de eerste alinea bedoelde steunaanvragen.

In de in de eerste alinea bedoelde verzoeken om ondercontroleplaatsing wordt de datum vermeld waarop de betrokken partij(en) in het egreneringsbedrijf is(zijn) geleverd.

2. De in lid 1 bedoelde aanvragen en verzoeken betreffen katoen van gezonde handelskwaliteit:

- die niet afkomstig is van oppervlakten die op grond van artikel 17, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de steunregeling zijn uitgesloten;
- die uit hoofde van het verkoopseizoen 2001/2002 geleverd is aan de egreneringsbedrijven in Griekenland en die op 15 mei 2002 niet in aanmerking is genomen voor de steun, met inbegrip van katoen waarvoor geen steun is aangevraagd;

- die per partij is geïdentificeerd en overeenkomstig artikel 6, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is bemonsterd en dan, vóór 1 september 2002, is geëgreneerd;
- die overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is geboekt;
- waarvoor, in voorkomend geval in afwijking van artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1051/2001, een gemiddelde prijs is betaald die voor elke betrokken producent en voor de totale in aanmerking komende hoeveelheid niet-geëgreneerde katoen die hij voor het verkoopseizoen 2001/2002 heeft geleverd, ten minste gelijk is aan de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde minimumprijs.

Artikel 3

1. In afwijking van artikel 14, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1051/2001, is het steunbedrag in verband met de in artikel

2, lid 1, bedoelde steunaanvragen het bedrag dat geldt op de dag dat de betrokken hoeveelheden niet-geëgreneerde katoen in het egreneringsbedrijf worden geleverd.

2. In afwijking van artikel 14, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1051/2001, kan het steunsaldo met betrekking tot de voor steun in aanmerking genomen hoeveelheden niet-geëgreneerde katoen voor het verkoopseizoen 2001/2002 in Griekenland worden toegekend tot en met 15 oktober 2002.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1399/2002 VAN DE COMMISSIE

van 31 juli 2002

tot definitieve vaststelling, voor Griekenland, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van het van 1 september 2001 tot en met 31 maart 2002 geldende steunbedrag voor niet-geëgreeneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op de Akte van Toetreding van Griekenland, en met name op Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op gezette tijden tijdens het verkoopseizoen vastgesteld.

(2) De werkelijke productie van niet-geëgreeneerde katoen in Griekenland en van de daarop gebaseerde verlaging van de streefprijs voor het verkoopseizoen 2001/2002 zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1398/2002 van de Commissie ⁽³⁾.

(3) In artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ⁽⁴⁾ is bepaald dat voor elke periode waarvoor een wereldmarktprijs is vastgesteld, het steunbedrag voor niet-geëgreeneerde katoen uiterlijk op 30 juni moet worden vastgesteld.

(4) De steunbedragen voor het verkoopseizoen 2001/2002 moeten derhalve definitief worden vastgesteld op de hierna vermelde niveaus,

De steunbedragen voor niet-geëgreeneerde katoen die overeenstemmen met de wereldmarktprijzen als vastgesteld in de Verordeningen (EG) nr. 1738/2001 ⁽⁵⁾, (EG) nr. 1784/2001 ⁽⁶⁾, (EG) nr. 1855/2001 ⁽⁷⁾, (EG) nr. 1912/2001 ⁽⁸⁾, (EG) nr. 1985/2001 ⁽⁹⁾, (EG) nr. 2061/2001 ⁽¹⁰⁾, (EG) nr. 2143/2001 ⁽¹¹⁾, (EG) nr. 2191/2001 ⁽¹²⁾, (EG) nr. 2207/2001 ⁽¹³⁾, (EG) nr. 2255/2001 ⁽¹⁴⁾, (EG) nr. 2321/2001 ⁽¹⁵⁾, (EG) nr. 2344/2001 ⁽¹⁶⁾, (EG) nr. 2409/2001 ⁽¹⁷⁾, (EG) nr. 2518/2001 ⁽¹⁸⁾, (EG) nr. 2549/2001 ⁽¹⁹⁾, (EG) nr. 39/2002 ⁽²⁰⁾, (EG) nr. 106/2002 ⁽²¹⁾, (EG) nr. 159/2002 ⁽²²⁾, (EG) nr. 186/2002 ⁽²³⁾, (EG) nr. 248/2002 ⁽²⁴⁾, (EG) nr. 253/2002 ⁽²⁵⁾, (EG) nr. 267/2002 ⁽²⁶⁾, (EG) nr. 282/2002 ⁽²⁷⁾, (EG) nr. 321/2002 ⁽²⁸⁾, (EG) nr. 374/2002 ⁽²⁹⁾, (EG) nr. 441/2002 ⁽³⁰⁾ en (EG) nr. 499/2002 ⁽³¹⁾ van de Commissie worden vermeld in de bijlage bij deze verordening en gelden definitief vanaf de datum van inwerkingtreding van de respectieve verordeningen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ Zie bladzijde 24 van dit Publicatieblad.

⁽⁴⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 234 van 1.9.2001, blz. 35.

⁽⁶⁾ PB L 241 van 11.9.2001, blz. 9.

⁽⁷⁾ PB L 253 van 21.9.2001, blz. 23.

⁽⁸⁾ PB L 261 van 29.9.2001, blz. 34.

⁽⁹⁾ PB L 270 van 11.10.2001, blz. 24.

⁽¹⁰⁾ PB L 277 van 20.10.2001, blz. 24.

⁽¹¹⁾ PB L 288 van 1.11.2001, blz. 15.

⁽¹²⁾ PB L 293 van 10.11.2001, blz. 23.

⁽¹³⁾ PB L 297 van 15.11.2001, blz. 6.

⁽¹⁴⁾ PB L 304 van 21.11.2001, blz. 13.

⁽¹⁵⁾ PB L 313 van 30.11.2001, blz. 17.

⁽¹⁶⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 28.

⁽¹⁷⁾ PB L 326 van 11.12.2001, blz. 13.

⁽¹⁸⁾ PB L 339 van 21.12.2001, blz. 30.

⁽¹⁹⁾ PB L 341 van 22.12.2001, blz. 104.

⁽²⁰⁾ PB L 7 van 11.1.2002, blz. 12.

⁽²¹⁾ PB L 17 van 19.1.2002, blz. 53.

⁽²²⁾ PB L 25 van 29.1.2002, blz. 40.

⁽²³⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 39.

⁽²⁴⁾ PB L 39 van 9.2.2002, blz. 16.

⁽²⁵⁾ PB L 40 van 12.2.2002, blz. 8.

⁽²⁶⁾ PB L 43 van 14.2.2002, blz. 17.

⁽²⁷⁾ PB L 45 van 15.2.2002, blz. 35.

⁽²⁸⁾ PB L 50 van 21.2.2002, blz. 59.

⁽²⁹⁾ PB L 60 van 1.3.2002, blz. 13.

⁽³⁰⁾ PB L 67 van 9.3.2002, blz. 13.

⁽³¹⁾ PB L 78 van 21.3.2002, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

STEUN VOOR NIET-GEËGRENEERDE KATOEN

Verordening (EG) nr.	(In EUR per 100 kg)
	Steunbedrag
	Griekenland
1738/2001	43,408
1784/2001	43,500
1855/2001	44,763
1912/2001	44,870
1985/2001	46,079
2061/2001	46,189
2143/2001	47,118
2191/2001	46,331
2207/2001	45,009
2255/2001	44,487
2321/2001	43,185
2344/2001	42,809
2409/2001	42,740
2518/2001	42,890
2549/2001	42,866
39/2002	42,536
106/2002	42,100
159/2002	40,497
186/2002	40,633
248/2002	40,555
253/2002	42,078
267/2002	40,635
282/2002	42,289
321/2002	42,581
374/2002	42,576
441/2002	42,814
499/2002	43,000

VERORDENING (EG) Nr. 1400/2002 VAN DE COMMISSIE

van 31 juli 2002

betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 19/65/EEG van de Raad van 2 maart 1965 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1215/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 1,

Na bekendmaking van de ontwerpverordening ⁽³⁾,

Na raadpleging van het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van de ervaring die in de motorvoertuigensector is opgedaan met de distributie van nieuwe motorvoertuigen, reserveonderdelen en service na verkoop, kunnen groepen verticale overeenkomsten worden omschreven waarvan kan worden aangenomen dat deze gewoonlijk aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, voldoen.
- (2) Op grond van deze ervaring kan worden geconcludeerd dat in deze sector strengere regels dan die van Verordening (EG) nr. 2790/1999 van de Commissie van 22 december 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen ⁽⁴⁾ noodzakelijk zijn.
- (3) Deze strengere regels voor het verlenen van een groeps-vrijstelling, hierna „vrijstelling” genoemd, zijn van toepassing op verticale overeenkomsten betreffende de koop of verkoop van nieuwe motorvoertuigen, verticale overeenkomsten betreffende de koop of verkoop van reserveonderdelen voor motorvoertuigen en verticale overeenkomsten betreffende de koop of verkoop van herstellings- en onderhoudsdiensten voor dergelijke voertuigen wanneer die overeenkomsten worden gesloten tussen niet-concurrerende ondernemingen, tussen bepaalde concurrenten of door bepaalde verenigingen van kleinhandelaars of herstellende. Hieronder zijn begrepen verticale overeenkomsten die worden gesloten tussen een op kleinhandelsniveau actieve distributeur of een erkende hersteller en een (onder)distributeur of hersteller. Deze verordening dient op die verticale overeenkomsten eveneens van toepassing te zijn wanneer zij nevenbepalingen bevatten betreffende de overdracht of het gebruik van intellectuele-eigendomsrechten. Het begrip „verticale overeenkomsten” dient derhalve zodanig te worden gedefinieerd dat daaronder zowel overeenkomsten als de daarmee overeenstemmende onderling afgestemde feitelijke gedragingen worden verstaan.
- (4) Het voordeel van de vrijstelling dient beperkt te zijn tot verticale overeenkomsten waarvan met voldoende zekerheid kan worden aangenomen dat zij aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, voldoen.
- (5) Verticale overeenkomsten die tot de in deze verordening omschreven groepen behoren, kunnen de economische efficiëntie binnen een productie- of distributieketen bevorderen door een betere coördinatie tussen de deelnemende ondernemingen mogelijk te maken; in het bijzonder kunnen zij tot een vermindering van de transactie- en distributiekosten van de partijen leiden en tot een optimalisering van de hoogte van hun verkoop en investeringen.
- (6) De kans dat een dergelijke efficiëntiebevorderende werking zwaarder weegt dan de mededingingverstorende gevolgen van in verticale overeenkomsten vervatte beperkingen, hangt af van de mate waarin de betrokken ondernemingen marktmacht bezitten en derhalve van de mate waarin deze ondernemingen concurrentie onder vinden van andere leveranciers van goederen of diensten die op grond van de kenmerken en prijzen van de producten, en van het gebruik waartoe zij bestemd zijn, door de afnemer als onderling verwisselbaar of substitueerbaar worden beschouwd.
- (7) Om rekening te houden met de marktmacht van leveranciers dienen drempels te worden vastgesteld op basis van het marktaandeel. Voorts dient deze sectorale verordening strengere voorschriften te behelzen dan Verordening (EG) nr. 2790/1999, met name wat de selectieve distributie betreft. De drempels waaronder er van kan worden uitgegaan dat de voordelen die de verticale overeenkomsten opleveren, opwegen tegen de mededingingsbeperkende gevolgen ervan, dienen te variëren naar gelang van de kenmerken van de verschillende types verticale overeenkomsten. Derhalve kan ervan worden uitgegaan dat verticale overeenkomsten in het algemeen dergelijke voordelen opleveren wanneer de betrokken leverancier een marktaandeel van hoogstens 30 % op de markten voor de distributie van nieuwe motorvoertuigen of reserveonderdelen heeft, dan wel hoogstens 40 % wanneer voor de verkoop van nieuwe motorvoertuigen kwantitatieve selectieve distributie wordt toegepast. Wat de service na verkoop betreft, kan ervan worden uitgegaan dat verticale overeenkomsten waarbij de leverancier criteria vaststelt betreffende de wijze waarop zijn erkende herstellende herstellings- of onderhoudsdiensten voor de motorvoertuigen van het relevante model moeten verrichten en hun tevens apparatuur verstrekt, en hen opleidt voor het verrichten van dergelijke diensten, in het algemeen dergelijke voordelen opleveren wanneer het netwerk van erkende herstellende van de betrokken leverancier een marktaandeel van hoogstens 30 % bezit. In het geval van verticale overeenkomsten die exclusieve leveringsverplichtingen bevatten, moet evenwel het marktaandeel van de afnemer in aanmerking worden genomen om de algemene gevolgen van deze verticale overeenkomsten op de markt te beoordelen.

⁽¹⁾ PB 36 van 6.3.1965, blz. 533/65.

⁽²⁾ PB L 148 van 15.6.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 67 van 16.3.2002, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 336 van 29.12.1999, blz. 21.

- (8) Boven deze marktaandeeldrempels kan niet ervan worden uitgegaan dat verticale overeenkomsten welke onder artikel 81, lid 1, vallen, gewoonlijk objectieve voordelen zullen meebrengen die naar hun aard en omvang opwegen tegen de uit deze overeenkomsten voortvloeiende nadelen voor de mededinging. In het geval van kwalitatieve selectieve distributie zijn deze voordelen echter te verwachten, ongeacht de omvang van het marktaandeel van de leverancier.
- (9) Om te verhinderen dat een leverancier een overeenkomst opzegt omdat een distributeur of een hersteller zich concurrentiebevorderend gedraagt — zoals de actieve of passieve verkoop aan buitenlandse gebruikers, de verkoop van meer merken of de uitbesteding van herstellings- en onderhoudsdiensten —, moet in elke opzegging duidelijk schriftelijk melding worden gemaakt van de redenen, die objectief en doorzichtig moeten zijn. Teneinde de onafhankelijkheid van distributeurs en herstellende ten opzichte van hun leveranciers te bevorderen, dient voorts te worden voorzien in minimumopzeggingstermijnen voor de niet-verlenging van overeenkomsten van bepaalde duur en voor de beëindiging van overeenkomsten van onbepaalde duur.
- (10) Teneinde de marktintegratie in de hand te werken en distributeurs of erkende herstellende in de gelegenheid te stellen nieuwe zakelijke kansen te benutten, moeten distributeurs of erkende herstellende in de mogelijkheid verkeren andere ondernemingen van hetzelfde type te verwerven die hetzelfde merk motorvoertuigen verkopen of repareren en die van het distributiestelsel deel uitmaken. Hiertoe moet elke verticale overeenkomst tussen een leverancier en een distributeur of erkende hersteller, aan de laatstgenoemde het recht verlenen al zijn rechten en verplichtingen over te dragen aan een andere onderneming van zijn keuze die van hetzelfde type is, hetzelfde merk motorvoertuigen verkoopt of herstelt en tot het distributiestelsel behoort.
- (11) Ter bevordering van een snelle beslechting van geschillen die tussen de partijen bij een distributieovereenkomst ontstaan en de daadwerkelijke mededinging zouden kunnen belemmeren, dient vrijstelling alleen te worden verleend voor overeenkomsten die elke partij het recht verlenen een beroep te doen op een onafhankelijke deskundige of scheidsrechter, in het bijzonder in het geval van opzegging van de overeenkomst.
- (12) Deze verordening heeft geen betrekking op verticale overeenkomsten die bepaalde soorten sterk mededinging-verstorende beperkingen (hardekernbeperkingen) bevatten die de mededinging over het algemeen merkbaar beperken, zelfs bij geringe marktaandelen, en die niet onmisbaar zijn om de bovengenoemde positieve effecten te bewerkstelligen, ongeacht het marktaandeel van de betrokken ondernemingen. Dit betreft in het bijzonder verticale overeenkomsten die beperkingen bevatten zoals minimumprijzen, vaste doorverkoop-prijzen of — met bepaalde uitzonderingen — beperkingen van het gebied waarin, of van de klanten aan wie, een distributeur of hersteller de contractgoederen of -diensten mag verkopen. Deze overeenkomsten dienen niet voor vrijstelling in aanmerking te komen.
- (13) Er moet voor worden gezorgd dat de daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt tussen de in de verschillende lidstaten gevestigde distributeurs niet wordt beperkt wanneer een leverancier op sommige markten selectieve distributie toepast, terwijl hij voor andere markten andere distributievormen toepast. Met name dienen selectieve distributieovereenkomsten die beperkingen opleggen aan de passieve verkoop aan eindgebruikers of niet-erkende distributeurs op markten waar exclusieve gebieden zijn toegewezen, alsmede selectieve distributieovereenkomsten die beperkingen opleggen aan de passieve verkoop aan groepen klanten die exclusief aan andere distributeurs zijn toegewezen, van het voordeel van de vrijstelling te worden uitgesloten. De vrijstelling dient ook te worden ontzegd aan exclusieve distributieovereenkomsten wanneer beperkingen gelden voor de actieve of passieve verkoop aan de eindgebruikers of aan niet-erkende distributeurs op markten waarop selectieve distributie wordt toegepast.
- (14) Het recht van een distributeur om nieuwe motorvoertuigen passief of, indien toepasselijk, actief te verkopen aan eindgebruikers, dient ook het recht te omvatten deze voertuigen te verkopen aan eindgebruikers die een tussenpersoon of een agent met aankoopbevoegdheid toestemming hebben verleend een nieuw motorvoertuig in hun naam te kopen, in ontvangst te nemen, te vervoeren of in bewaring te houden.
- (15) Het recht van een distributeur om nieuwe motorvoertuigen of reserveonderdelen te verkopen aan, of van een erkende hersteller om herstellings- en onderhoudsdiensten te verrichten voor een eindgebruiker, zowel passief als, indien toepasselijk, actief, dient ook het recht te omvatten om gebruik te maken van het internet of verwijzingsites op het internet.
- (16) Door leveranciers opgelegde beperkingen aan de verkoop van hun distributeurs aan eindgebruikers in andere lidstaten door bijvoorbeeld de vergoeding van de distributeur of de aankoopprijs van de bestemming van de voertuigen of de verblijfplaats van de eindgebruikers afhankelijk te stellen, komen eveneens neer op een indirecte verkoopbeperking. Andere voorbeelden van indirecte verkoopbeperkingen zijn leveringsquota die op een ander verkoopgebied dan de gemeenschappelijke markt zijn gebaseerd, ongeacht of die quota met verkoopdoelstellingen worden gecombineerd. Ook bonusstelsels op basis van de bestemming van de voertuigen of elke andere vorm van discriminerende levering van producten aan distributeurs, zowel bij producttekorten als in andere gevallen, komen neer op een indirecte verkoopbeperking.
- (17) Verticale overeenkomsten die erkende herstellende die deel uitmaken van het distributiestelsel van een leverancier, niet verplichten aan garanties te voldoen en kosteloze onderhoudsbeurten en werkzaamheden in het kader van terugroepacties te verrichten met betrekking tot alle motorvoertuigen van het betrokken model die op de gemeenschappelijke markt worden verkocht, komen neer op een indirecte verkoopbeperking en dienen niet voor vrijstelling in aanmerking te komen. Deze verplichting laat het recht van een leverancier van motorvoertuigen onverlet een distributeur te verplichten met betrekking

tot de door hem verkochte nieuwe motorvoertuigen ervoor te zorgen dat aan garanties wordt voldaan en dat kosteloze onderhoudsbeurten en werkzaamheden in het kader van terugroepacties worden verricht, hetzij door de distributeur zelf, hetzij, in het geval van uitbesteding, door de erkende hersteller of herstellende aan wie deze diensten zijn uitbesteed. In deze gevallen dienen de consumenten bijgevolg de mogelijkheid te hebben zich tot de distributeur te wenden indien bovenstaande verplichtingen niet naar behoren werden nagekomen door de erkende hersteller aan wie de distributeur deze diensten heeft uitbesteed. Om verkopen door motorvoertuigendistributeurs aan eindgebruikers waar ook in de gemeenschappelijke markt mogelijk te maken, dient de vrijstelling voorts alleen te gelden voor distributieovereenkomsten waarin van de tot het netwerk van de leverancier behorende herstellende wordt geëist dat zij herstellings- en onderhoudsdiensten verrichten voor de contractgoederen en daarmee overeenstemmende goederen, ongeacht waar die goederen op de gemeenschappelijke markt zijn verkocht.

- (18) Op markten waarop selectieve distributie wordt toegepast, dient de vrijstelling te gelden voor een verbod dat aan een distributeur wordt opgelegd om zijn activiteit te ontplooiën vanuit een bijkomende vestigingsplaats waar hij een distributeur is van voertuigen die geen personenauto's of lichte bedrijfsvoertuigen zijn. Dit verbod dient echter niet te worden vrijgesteld wanneer het de bedrijfsexpansie van de distributeur in de erkende vestigingsplaats beperkt, door bijvoorbeeld de uitbreiding of verwerving van de infrastructuur te beperken die noodzakelijk is om de verhoging van het verkoopvolume mogelijk te maken, met inbegrip van verhogingen die door internetverkoop tot stand worden gebracht
- (19) Het zou ongepast zijn vrijstelling te verlenen voor verticale overeenkomsten die de verkoop beperken van originele reserveonderdelen en reserveonderdelen van gelijke kwaliteit door leden van het distributiestelsel aan onafhankelijke herstellende die deze gebruiken voor het verrichten van herstellings- of onderhoudsdiensten. Zonder toegang tot dergelijke reserveonderdelen zouden deze onafhankelijke herstellende niet daadwerkelijk met erkende herstellende kunnen concurreren, omdat zij voor de consumenten geen diensten van goede kwaliteit zouden kunnen verrichten welke bijdragen tot de veilige en betrouwbare werking van motorvoertuigen.
- (20) Teneinde eindgebruikers het recht te geven nieuwe motorvoertuigen met identieke specificaties als die welke in een andere lidstaat worden verkocht, te kopen bij een distributeur die daarmee overeenstemmende modellen verkoopt en binnen de gemeenschappelijke markt gevestigd is, dient de vrijstelling enkel te gelden voor verticale overeenkomsten die een distributeur de mogelijkheid bieden een dergelijk voertuig dat overeenkomt met een model uit het door zijn overeenkomst bestreken assortiment, te bestellen, in voorraad te hebben en te verkopen. Discriminerende of objectief ongerechtvaardigde leveringsvoorwaarden, met name die welke betrekking hebben op leveringstermijnen of prijzen en door de leverancier worden toegepast op dergelijke voertuigen, moeten worden beschouwd als een beperking van de

mogelijkheid van de distributeur om dergelijke voertuigen te verkopen.

- (21) Motorvoertuigen zijn dure en technisch ingewikkelde mobiele producten die op geregelde en ongeregelde tijdstippen herstelling en onderhoud vergen. Het is echter niet noodzakelijk dat distributeurs van nieuwe motorvoertuigen ook herstellingen en onderhoud verrichten. Het rechtmatige belang van leveranciers en eindgebruikers kan volledig in acht genomen worden wanneer de distributeur deze diensten, waaronder het voldoen aan garanties, kosteloze onderhoudsbeurten en werkzaamheden in het kader van terugroepacties, uitbesteedt aan een hersteller of aan een aantal herstellende van het distributiestelsel van de leverancier. Toch is het wenselijk de vlotte toegankelijkheid van herstellings- en onderhoudsdiensten te garanderen. Daarom mag een leverancier van distributeurs die herstellings- en onderhoudsdiensten aan één of meer erkende herstellende uitbesteden, verlangen dat dezen aan de eindgebruikers de naam en het adres van de betrokken reparatiewerkplaats of -werkplaatsen geven. Indien een van deze erkende herstellende niet in de buurt van het verkooppunt is gevestigd, kan de leverancier van de distributeur eveneens verlangen dat hij de eindgebruikers de afstand van de betrokken reparatiewerkplaats of -werkplaatsen tot het verkooppunt mededeelt. Een leverancier kan een dergelijke verplichting echter slechts opleggen indien hij dezelfde verplichting oplegt aan distributeurs wier eigen reparatiewerkplaats zich niet in hetzelfde pand als het verkooppunt bevindt.
- (22) Voorts is het niet noodzakelijk dat erkende herstellende nieuwe motorvoertuigen verkopen om op passende wijze herstellings- en onderhoudsdiensten te verrichten. De vrijstelling dient derhalve niet te gelden voor verticale overeenkomsten die een directe of indirecte verplichting of prikkel bevatten om verkoop- en serviceactiviteiten met elkaar te verbinden of die het verrichten van een van die activiteiten afhankelijk stelt van het verrichten van de andere; dit is met name het geval wanneer de vergoeding van distributeurs of erkende herstellende met betrekking tot de aankoop of verkoop van goederen of diensten die noodzakelijk zijn voor één activiteit, afhankelijk wordt gesteld van de aankoop of verkoop van goederen of diensten die verband houden met de andere activiteit of wanneer alle dergelijke goederen of diensten zonder onderscheid in één enkel vergoedings- of kortingsstelsel worden samengebracht.
- (23) Teneinde daadwerkelijke mededinging op de herstellings- en onderhoudsmarkten te garanderen en herstellende de mogelijkheid te bieden concurrerende reserveonderdelen, zoals originele reserveonderdelen en reserveonderdelen van gelijke kwaliteit, aan de eindgebruikers aan te bieden, dient de vrijstelling niet te gelden voor verticale overeenkomsten die voor erkende herstellende die van het distributiestelsel van een voertuigfabrikant deel uitmaken, onafhankelijke distributeurs van reserveonderdelen, onafhankelijke herstellende of eindgebruikers de mogelijkheid beperken, reserveonderdelen te betrekken bij de fabrikant van dergelijke reserveonderdelen of bij een andere derde van hun keuze. Dit laat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de fabrikanten van reserveonderdelen onverlet.

- (24) Teneinde erkende en onafhankelijke herstellende en eindgebruikers de mogelijkheid te bieden de fabrikant van componenten van motorvoertuigen of van reserveonderdelen te identificeren en tussen concurrerende reserveonderdelen te kiezen, dient de vrijstelling niet te gelden voor overeenkomsten waarbij een fabrikant van motorvoertuigen de mogelijkheid van een fabrikant van componenten of originele reserveonderdelen beperkt om zijn merk of logo daadwerkelijk en zichtbaar op deze onderdelen aan te brengen. Ter bevordering van deze keuze en van de verkoop van volgens de door de fabrikant voor de productie van onderdelen of reserveonderdelen verstrekte kwaliteitsnormen geproduceerde reserveonderdelen, wordt ervan uitgegaan dat reserveonderdelen originele reserveonderdelen zijn, wanneer de fabrikant van de reserveonderdelen een certificaat afgeeft dat de onderdelen van gelijke kwaliteit zijn als de onderdelen die voor de montage van een motorvoertuig worden gebruikt en volgens deze specificaties en normen zijn geproduceerd. Andere reserveonderdelen waarvoor de fabrikant van de reserveonderdelen te allen tijde een certificaat kan afgeven dat deze van gelijke kwaliteit zijn als de onderdelen die voor de montage van een bepaald motorvoertuig zijn gebruikt, kunnen als reserveonderdelen van gelijke kwaliteit worden verkocht.
- (25) De vrijstelling dient niet te gelden voor verticale overeenkomsten die erkende herstellende beperken in het gebruik van onderdelen van gelijke kwaliteit voor de herstelling of het onderhoud van een motorvoertuig. Gezien de directe contractuele betrokkenheid van de voertuigfabrikanten bij herstellingen onder garantie, kosteloze onderhoudsbeurten en terugroepacties, dient de vrijstelling echter wel te gelden voor overeenkomsten die aan erkende herstellende verplichtingen opleggen om voor dat soort herstellingen originele reserveonderdelen te gebruiken die door de voertuigfabrikant worden geleverd.
- (26) Teneinde daadwerkelijke mededinging op de markt voor herstellende- en onderhoudsdiensten te garanderen en de uitsluiting van onafhankelijke herstellende te voorkomen, moeten fabrikanten van motorvoertuigen alle belangstellende onafhankelijke marktdeelnemers volledige toegang verschaffen tot alle technische informatie, diagnose- en andere apparatuur, gereedschap, waaronder alle relevante software, en opleiding die voor de herstelling en het onderhoud van motorvoertuigen noodzakelijk zijn. De onafhankelijke marktdeelnemers aan wie een dergelijke toegang moet worden gegeven, zijn met name onafhankelijke herstellende, fabrikanten van herstellendeapparatuur of -gereedschap, uitgever van technische informatie, automobiellclubs, wegenwachtdiensten en bedrijven die keurings- en controlediensten aanbieden alsook bedrijven die opleidingen voor herstellende aanbieden. In het bijzonder mogen de toegangsvoorwaarden in geen geval tussen erkende en onafhankelijke marktdeelnemers discrimineren, moet op verzoek onverwijld toegang worden gegeven en mag de prijs van de informatie de toegang ertoe niet ontmoedigen, doordat geen rekening wordt gehouden met de mate waarin de onafhankelijke marktdeelnemer de informatie gebruikt. Een leverancier van motorvoertuigen dient verplicht te worden technische informatie over nieuwe motorvoertuigen ter beschikking te stellen van onafhankelijke marktdeelnemers op hetzelfde tijdstip waarop die informatie beschikbaar wordt gesteld voor zijn erkende herstellende en mag onafhankelijke marktdeelnemers in geen geval verplichten meer informatie af te nemen dan nodig is voor de uitvoering van de werkzaamheden in kwestie. Leveranciers dienen verplicht te worden toegang te verlenen tot de technische informatie die vereist is voor het herprogrammeren van elektronische apparatuur in een motorvoertuig. Zij mogen evenwel toegang weigeren tot technische informatie die een derde in staat zou kunnen stellen in het voertuig gemonteerde anti-diefstalapparatuur te omzeilen of buiten werking te stellen, elektronische apparatuur te herijken of te knoeien met apparatuur die bijvoorbeeld de snelheid van motorvoertuigen begrenst, tenzij bescherming tegen diefstal, herijken of knoeien met minder beperkende maatregelen kan worden bewerkstelligd. De intellectuele-eigendomsrechten en rechten inzake knowhow, met inbegrip van die welke op de bovengenoemde apparatuur betrekking hebben, moeten evenwel op een dusdanige wijze worden uitgeoefend dat elk misbruik wordt vermeden.
- (27) Teneinde toegang tot de relevante markten te garanderen, collusie op die markten te vermijden en de distributeurs de kans te geven voertuigen van merken van twee of meer fabrikanten die geen verbonden ondernemingen zijn, te verkopen, zijn aan de vrijstelling bepaalde specifieke voorwaarden verbonden. Zo dient de vrijstelling niet te worden verleend voor niet-concurrentiebedingen. Onverminderd de mogelijkheid van de leverancier om van de distributeur te eisen dat hij de voertuigen in merkspecifieke ruimten van de toonzaal tentoonstelt teneinde verwarring tussen merken te vermijden, dient met name geen vrijstelling te worden verleend voor een verbod om concurrerende modellen te verkopen. Hetzelfde geldt voor de verplichting om het volledige assortiment motorvoertuigen tentoon te stellen indien deze verplichting omde verkoop of de tentoonstelling van voertuigen die vervaardigd worden door niet-verbonden ondernemingen, onmogelijk maakt of op onredelijk wijze bemoeilijkt. Voorts wordt een verplichting om merkspecifiek verkoopspersoneel in dienst te hebben, als een indirect niet-concurrentiebeding beschouwd, waarvoor bijgevolg de vrijstelling niet dient te gelden, tenzij de distributeur besluit merkspecifiek verkoopspersoneel in dienst te hebben en de leverancier alle hieraan verbonden bijkomende kosten betaalt.
- (28) Teneinde te garanderen dat herstellende aan alle motorvoertuigen herstellende- of onderhoudswerkzaamheden kunnen verrichten, dient de vrijstelling niet te gelden voor verplichtingen die de mogelijkheid van herstellende van voertuigen beperken om herstellende- of onderhoudsdiensten te verrichten voor merken van concurrerende leveranciers.
- (29) Bovendien zijn specifieke voorwaarden noodzakelijk om bepaalde beperkingen, die soms in het kader van een selectief distributiestelsel worden opgelegd, van de werkingssfeer van de vrijstelling uit te sluiten. Dit geldt in het bijzonder voor verplichtingen die tot gevolg hebben dat de leden van een selectief distributiestelsel worden verhinderd de merken van bepaalde concurrerende leveranciers te verkopen, hetgeen gemakkelijk zou kunnen leiden tot uitsluiting van bepaalde merken.

Aanvullende voorwaarden zijn noodzakelijk om intramark-concurrentie en marktintegratie in de gemeenschappelijke markt te bevorderen, om mogelijkheden te scheppen voor distributeurs en erkende herstellende zakelijke kansen buiten hun vestigingsplaats wens te benutten en om de voorwaarden te scheppen die de ontwikkeling van distributeurs van meer merken mogelijk maakt. In het bijzonder dient een beperking van de mogelijkheid om werkzaam te zijn buiten een toegestane vestigingsplaats voor de distributie van personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen of voor het verrichten van herstellings- en onderhoudsdiensten, niet te worden vrijgesteld. De leverancier mag bijkomende verkoop- of leveringspunten voor personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen of reparatiewerkplaatsen eisen teneinde te voldoen aan de relevante kwaliteitscriteria die gelden voor gelijksoortige vestigingen in hetzelfde geografische gebied.

- (30) De vrijstelling dient niet te gelden voor beperkingen van de mogelijkheid van een distributeur om leasingdiensten voor motorvoertuigen te verkopen.
- (31) De marktaandeeldrempels, de uitsluiting van bepaalde verticale overeenkomsten en de in deze verordening vastgestelde voorwaarden dienen normaal te waarborgen, dat de overeenkomsten waarvoor de vrijstelling geldt, de deelnemende ondernemingen niet de mogelijkheid geven voor een wezenlijk deel van de betrokken goederen of diensten de mededinging uit te schakelen.
- (32) Wanneer in individuele gevallen overeenkomsten die overigens voor de vrijstelling in aanmerking zouden komen, desondanks met artikel 81, lid 3, onverenigbare gevolgen hebben, heeft de Commissie de bevoegdheid het voordeel van de vrijstelling in te trekken; dit kan in het bijzonder geschieden wanneer de afnemer op de relevante markt waar hij goederen wederverkoopt of diensten aanbiedt, belangrijke marktmacht bezit of wanneer parallelle netwerken van verticale overeenkomsten gelijksoortige gevolgen hebben welke de toetreding tot of de mededinging op een relevante markt aanmerkelijk beperken. Dergelijke cumulatieve gevolgen kunnen zich bijvoorbeeld voordoen bij selectieve distributie. De Commissie kan het voordeel van de vrijstelling ook intrekken wanneer de mededinging op een markt aanmerkelijk wordt beperkt wegens de aanwezigheid van een leverancier met marktmacht of wanneer de leveringsprijzen en -voorwaarden voor distributeurs van motorvoertuigen wezenlijk verschillen tussen geografische markten. Zij kan het voordeel van de vrijstelling eveneens intrekken wanneer voor de levering van met de contractgoederen overeenstemmende goederen discriminerende prijzen, verkoopvoorwaarden of ongerechtvaardigd hoge toeslagen, zoals toeslagen voor voertuigen met rechtse besturing, worden toegepast.
- (33) Verordening nr. 19/65/EEG machtigt de nationale autoriteiten van de lidstaten om het voordeel van de vrijstelling in te trekken voor verticale overeenkomsten die met de voorwaarden van artikel 81, lid 3, onverenigbare gevolgen hebben, wanneer deze gevolgen zich op hun

grondgebied of op een deel daarvan voordoen en wanneer dit grondgebied de kenmerken van een afzonderlijke geografische markt vertoont. De uitoefening van deze nationale bevoegdheid tot intrekking dient geen afbreuk te doen aan de eenvormige toepassing van de communautaire mededingingsregels in de gehele gemeenschappelijke markt, noch aan de volle werking van de ter uitvoering van deze regels genomen maatregelen.

- (34) Ter verbetering van het toezicht op parallelle netwerken van verticale overeenkomsten die een soortgelijke mededingingsbeperkende werking hebben en meer dan 50 % van een bepaalde markt bestrijken, moet de Commissie de bevoegdheid hebben deze verordening voor verticale overeenkomsten, welke bepaalde met de betrokken markt verband houdende beperkingen bevatten, buiten toepassing te verklaren, daardoor de volledige toepassing van artikel 81, lid 1, op deze overeenkomsten herstellend.
- (35) De vrijstelling dient te worden verleend zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 82 van het Verdrag inzake misbruik van een machtspositie door een onderneming.
- (36) Verordening (EG) nr. 1475/95 van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen ⁽¹⁾ is van kracht tot 30 september 2002. Om alle marktdeelnemers de tijd te gunnen verticale overeenkomsten die met die verordening verenigbaar zijn en die nog van kracht zijn op het ogenblik waarop de daarin gegeven vrijstelling verstrijkt, aan te passen, is het wenselijk dat voor dergelijke overeenkomsten wordt voorzien in een overgangperiode tot 1 oktober 2003, gedurende welke zij krachtens de onderhavige verordening vrijgesteld dienen te zijn van het verbod van artikel 81, lid 1.
- (37) Om alle marktdeelnemers met een kwantitatief selectief distributiestelsel voor nieuwe personenauto's en lichte bedrijfsvoertuigen in staat te stellen hun bedrijfsstrategie aan te passen aan het feit dat de vrijstelling niet geldt voor bepalingen inzake vestigingsplaatsen, is het wenselijk te bepalen dat de in artikel 5, lid 2, onder b), neergelegde voorwaarde van toepassing wordt op 1 oktober 2005.
- (38) De Commissie dient regelmatig toezicht te houden op de werking van deze verordening, met bijzondere aandacht voor de gevolgen ervan voor de mededinging op het gebied van de kleinhandel in motorvoertuigen en dat van de service na verkoop binnen de gemeenschappelijke markt of relevante gedeelten daarvan. Dit dient het toezicht te omvatten op de gevolgen van deze verordening voor de structuur en graad van concentratie van de distributie van motorvoertuigen en mogelijke daaruit voortvloeiende gevolgen voor de mededinging. De Commissie dient ook een beoordeling uit te voeren van de werking van deze verordening en hierover uiterlijk op 31 mei 2008 verslag uit te brengen,

⁽¹⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 25.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „concurrerende ondernemingen”: daadwerkelijke of potentiële leveranciers op dezelfde productmarkt; de productmarkt omvat goederen of diensten die op grond van hun kenmerken, hun prijzen en het gebruik waarvoor zij zijn bestemd, door de afnemer als met de contractgoederen of -diensten onderling verwisselbaar of substitueerbaar worden beschouwd;
- b) „niet-concurrentiebeding”: elke directe of indirecte verplichting van de afnemer om geen goederen of diensten te produceren, te kopen, te verkopen of door te verkopen die met de contractgoederen of -diensten concurreren, of elke directe of indirecte verplichting van de afnemer om op de relevante markt meer dan 30 % van zijn totale aankopen van de contractgoederen, daarmee overeenstemmende goederen of diensten en substituten daarvan bij de leverancier of een door de leverancier aangewezen onderneming te betrekken, berekend op basis van de waarde van de aankopen van de afnemer in het voorafgaande kalenderjaar. Een verplichting dat de distributeur motorvoertuigen van andere leveranciers in afzonderlijke verkoopruimten van de toonzaal verkoopt teneinde verwarring tussen de merken te vermijden, is geen niet-concurrentiebeding in de zin van deze verordening. Een verplichting om merkspecifiek verkooppersoneel in dienst te hebben voor verschillende merken motorvoertuigen is een niet-concurrentiebeding in de zin van deze verordening, tenzij de distributeur besluit merkspecifiek verkooppersoneel in dienst te hebben en de leverancier alle hieraan verbonden bijkomende kosten betaalt;
- c) „verticale overeenkomsten”: overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen waarbij twee of meer, met het oog op de toepassing van de overeenkomst elk in een verschillend stadium van de productie- of distributieketen werkzame ondernemingen partij zijn;
- d) „verticale beperkingen”: mededingingsbeperkingen die binnen het toepassingsgebied van artikel 81, lid 1, vallen, voorzover deze beperkingen vervat zijn in een verticale overeenkomst;
- e) „exclusieleveringsverplichting”: elke directe of indirecte verplichting van de leverancier om, met het oog op een bepaald gebruik of wederverkoop, de contractgoederen of -diensten slechts aan één afnemer op de gemeenschappelijke markt te verkopen;
- f) „selectief distributiestelsel”: een distributiestelsel waarbij de leverancier zich ertoe verbindt de contractgoederen of -diensten, direct of indirect, alleen te verkopen aan distributeurs of herstellende die op grond van gespecificeerde criteria zijn uitgekozen en waarbij deze distributeurs of herstellende zich ertoe verbinden deze goederen of diensten niet aan niet-erkende distributeurs of onafhankelijke herstellende te verkopen, onverminderd de mogelijkheid om reserveonderdelen aan onafhankelijke herstellende te verkopen of de

verplichting om alle technische informatie, diagnoseapparatuur, gereedschap en opleiding welke noodzakelijk zijn voor de herstelling en het onderhoud van motorvoertuigen of voor de tenuitvoerlegging van milieubeschermdende maatregelen, aan onafhankelijke marktdeelnemers te verstrekken;

- g) „kwantitatief selectief distributiestelsel”: een selectief distributiestelsel waarbij de leverancier voor de selectie van distributeurs of herstellende criteria gebruikt die hun aantal rechtstreeks beperken;
- h) „kwalitatief selectief distributiestelsel”: een selectief distributiestelsel waarbij de leverancier voor de selectie van distributeurs of herstellende criteria gebruikt die uitsluitend van kwalitatieve aard zijn, noodzakelijk zijn wegens de aard van het contractgoed of de contractdienst, eenvormig zijn neergelegd voor alle distributeurs of herstellende die lid van het distributiestelsel willen worden, niet discriminerend worden toegepast en het aantal distributeurs of herstellende niet rechtstreeks beperken;
- i) „intellectuele-eigendomsrechten”: industriële eigendomsrechten, auteursrecht en naburige rechten;
- j) „knowhow”: een geheel van niet-geötrooieerde praktische informatie, voortvloeiend uit de ervaring van de leverancier en de door deze uitgevoerde proeven, die geheim, wezenlijk en geïdentificeerd is; in dit verband betekent „geheim” dat de knowhow in zijn geheel of in de precieze configuratie en samenstelling van de componenten ervan niet algemeen bekend of gemakkelijk verkrijgbaar is, „wezenlijk” betekent dat de knowhow informatie omvat die voor de afnemer onmisbaar is voor het gebruik, de verkoop of de wederverkoop van de contractgoederen of -diensten; „geïdentificeerd” betekent dat de knowhow zodanig volledig beschreven is, dat kan worden nagegaan of hij aan de criteria van geheim-zijn en wezenlijkheid voldoet;
- k) „afnemer”, distributeur of hersteller: onder meer een onderneming die voor rekening van een andere onderneming goederen of diensten verkoopt;
- l) „erkende hersteller”: een verrichter van herstellings- en onderhoudsdiensten voor motorvoertuigen, die actief is in het distributiestelsel dat door een leverancier van motorvoertuigen is opgezet;
- m) „onafhankelijke hersteller”: een verrichter van herstellings- en onderhoudsdiensten voor motorvoertuigen, die niet actief is in het distributiestelsel dat is opgezet door de leverancier van de motorvoertuigen waarvoor hij herstellingen of het onderhoud verricht. Een erkende hersteller binnen het distributiestelsel van een bepaalde leverancier wordt voor de toepassing van deze verordening geacht een onafhankelijke hersteller te zijn, voorzover hij herstellings- of onderhoudsdiensten aanbiedt voor motorvoertuigen ten aanzien waarvan hij geen lid is van het distributiestelsel van de betrokken leverancier;
- n) „motorvoertuig”: een voertuig met drie of meer wielen dat zich op eigen kracht voortbeweegt en bestemd is voor gebruik op de openbare weg;
- o) „personenauto”: een motorvoertuig bestemd voor het vervoer van personen dat naast de zitplaats van de bestuurder hoogstens acht zitplaatsen heeft;

- p) „licht bedrijfsvoertuig”: een motorvoertuig bestemd voor het vervoer van goederen of personen waarvan de maximummassa ten hoogste 3,5 t bedraagt; wanneer een bepaald licht bedrijfsvoertuig ook wordt verkocht in een uitvoering met een maximummassa van meer dan 3,5 t, worden alle uitvoeringen van dat voertuig als lichte bedrijfsvoertuigen aangemerkt;
- q) „door de overeenkomst bestreken assortiment”: alle verschillende modellen van motorvoertuigen die door de distributeur bij de leverancier kunnen worden betrokken;
- r) „een motorvoertuig dat met een model van het door de overeenkomst bestreken assortiment overeenstemt”: een voertuig dat het voorwerp is van een distributieovereenkomst met een andere onderneming van het distributiestelsel dat door de fabrikant of met diens toestemming is opgezet en:
- dat de fabrikant in serie vervaardigt of monteert, en
 - waarvan de carrosserie dezelfde vorm heeft en dat hetzelfde aandrijvingsmechanisme, hetzelfde chassis, alsmede hetzelfde motortype heeft als een voertuig uit het door de overeenkomst bestreken assortiment;
- s) „reserveonderdelen”: producten die ter vervanging van onderdelen van het voertuig in of op het voertuig worden gemonteerd, met inbegrip van producten zoals smeermiddelen, die voor het gebruik van het voertuig noodzakelijk zijn, met uitzondering van brandstof;
- t) „originele reserveonderdelen”: reserveonderdelen die van dezelfde kwaliteit zijn als de voor de montage van het betrokken motorvoertuig gebruikte onderdelen en die zijn vervaardigd volgens de specificaties en productienormen die door de fabrikant zijn verstrekt voor de productie van de onderdelen van het nieuwe motorvoertuig. Dit omvat onder meer reserveonderdelen die worden geproduceerd op dezelfde productielijn als deze onderdelen. Tot het bewijs van het tegendeel wordt ervan uitgegaan dat onderdelen originele reserveonderdelen zijn, indien de onderdelenfabrikant certificeert dat de onderdelen van gelijke kwaliteit zijn als de onderdelen die voor de montage van het betrokken motorvoertuig zijn gebruikt en dat zij volgens de specificaties en productienormen van de fabrikant van de voertuigen zijn vervaardigd;
- u) „reserveonderdelen van gelijke kwaliteit”: uitsluitend reserveonderdelen die zijn vervaardigd door een onderneming die te allen tijde kan certificeren dat de betrokken onderdelen van gelijke kwaliteit zijn als de onderdelen welke voor de montage van de betrokken motorvoertuigen worden of zijn gebruikt;
- v) „ondernemingen die deel uitmaken van het distributiestelsel”: de fabrikant en de ondernemingen die door de fabrikant of met diens toestemming met de distributie dan wel de herstelling of het onderhoud van contractgoederen of overeenstemmende goederen zijn belast;
- w) „eindgebruiker”: onder meer leasingbedrijven tenzij in de gebruikte leasingovereenkomsten voorzien is in een eigendomsoverdracht of een optie om het voertuig aan te kopen vóór het verstrijken van de overeenkomst.

2. De termen „onderneming”, „leverancier”, „afnemer”, „distributeur” en „hersteller” omvatten de respectievelijk met hen verbonden ondernemingen.

„Verbonden ondernemingen” zijn:

- a) de ondernemingen waarbij een partij bij de overeenkomst rechtstreeks of middellijk:
- i) hetzij de bevoegdheid heeft meer dan de helft van de stemrechten uit te oefenen,
 - ii) hetzij de bevoegdheid heeft meer dan de helft van de leden van de raad van toezicht, de raad van bestuur of de krachtens de wet tot vertegenwoordiging bevoegde organen te benoemen,
 - iii) hetzij het recht heeft de zaken van de onderneming te leiden;
- b) ondernemingen die ten aanzien van een partij bij de overeenkomst rechtstreeks of middellijk over de onder a) bedoelde rechten of bevoegdheden beschikken;
- c) ondernemingen waarin een onderneming zoals bedoeld onder b) rechtstreeks of middellijk over de onder a) bedoelde rechten of bevoegdheden beschikt;
- d) ondernemingen waarin een partij bij de overeenkomst gezamenlijk met één of meer van de ondernemingen zoals bedoeld onder a), b) of c), of waarin twee of meer van de laatstgenoemde ondernemingen gezamenlijk over de onder a) bedoelde rechten of bevoegdheden beschikken;
- e) ondernemingen waarin over de onder a) bedoelde rechten of bevoegdheden gezamenlijk wordt beschikt door:
- i) partijen bij de overeenkomst of de respectieve met hen verbonden ondernemingen zoals bedoeld onder a) tot en met d), of
 - ii) één of meer van de partijen bij de overeenkomst of één of meer van de met hen verbonden ondernemingen zoals bedoeld onder a) tot en met d) en één of meer derde partijen.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het Verdrag en onverminderd de bepalingen van deze verordening, wordt artikel 81, lid 1, hierbij buiten toepassing verklaard voor verticale overeenkomsten die betrekking hebben op de voorwaarden waaronder de partijen nieuwe motorvoertuigen, reserveonderdelen voor motorvoertuigen of herstellings- of onderhoudsdiensten voor motorvoertuigen kunnen kopen, verkopen of doorverkopen.

De eerste alinea is van toepassing voorzover deze verticale overeenkomsten verticale beperkingen bevatten.

De in dit lid bepaalde vrijstelling wordt binnen het bestek van deze verordening „de vrijstelling” genoemd.

2. De vrijstelling is ook van toepassing op de volgende categorieën verticale overeenkomsten:

- a) verticale overeenkomsten gesloten tussen een ondernemersvereniging en haar leden, of tussen een dergelijke vereniging en haar leveranciers, alleen indien al haar leden distributeurs van motorvoertuigen of reserveonderdelen voor motorvoertuigen of herstellende zijn en mits geen individueel lid van de vereniging tezamen met de met dat lid verbonden ondernemingen een totale jaaromzet van meer dan 50 miljoen EUR

behaalt; door dergelijke verenigingen gesloten verticale overeenkomsten vallen binnen het toepassingsgebied van de onderhavige verordening onverminderd de toepassing van artikel 81 op tussen de leden van de vereniging gesloten horizontale overeenkomsten of op door de vereniging genomen besluiten;

- b) verticale overeenkomsten welke bepalingen bevatten betreffende de overdracht aan de afnemer of het gebruik door de afnemer van intellectuele-eigendomsrechten indien deze bepalingen niet het hoofdonderwerp van dergelijke overeenkomsten vormen en rechtstreeks met het gebruik, de verkoop of de wederverkoop van goederen of diensten door de afnemer of zijn klanten verband houden. De vrijstelling is van toepassing op voorwaarde dat deze bepalingen geen mededingingsbeperkingen met betrekking tot de contractgoederen en -diensten bevatten welke hetzelfde doel of gevolg hebben als verticale beperkingen waarvoor op grond van deze verordening geen vrijstelling geldt.

3. De vrijstelling is niet van toepassing op verticale overeenkomsten gesloten tussen concurrerende ondernemingen.

Zij is echter wel van toepassing wanneer concurrerende ondernemingen een niet-wederkerige verticale overeenkomst sluiten en:

- a) de afnemer een totale jaaromzet van niet meer dan 100 miljoen EUR behaalt, of
- b) de leverancier een producent en een distributeur van goederen is, terwijl de afnemer een distributeur is die geen goederen produceert die met de contractgoederen concurreren, of
- c) de leverancier op verschillende handelsniveaus een aanbieder van diensten is, terwijl de afnemer geen concurrerende diensten aanbiedt op het handelsniveau waarop hij de contractdiensten koopt.

Artikel 3

Algemene voorwaarden

1. Onverminderd het bepaalde in de leden 2, 3, 4, 5, 6 en 7 is de vrijstelling van toepassing op voorwaarde dat het marktaandeel van de leverancier op de relevante markt waarop hij nieuwe motorvoertuigen, reserveonderdelen voor motorvoertuigen of herstellings- en onderhoudsdiensten verkoopt, niet meer dan 30 % bedraagt.

De marktaandeeldrempel voor de toepassing van de vrijstelling bedraagt evenwel 40 % voor overeenkomsten ter invoering van kwantitatieve selectieve distributiestelsels voor de verkoop van nieuwe motorvoertuigen.

Deze drempels zijn niet van toepassing op overeenkomsten ter invoering van kwalitatieve selectieve distributiestelsels.

2. Bij verticale overeenkomsten die exclusievelieferingsverplichtingen omvatten, is de vrijstelling van toepassing op voorwaarde dat het marktaandeel van de afnemer op de relevante markt waarop hij de contractgoederen of -diensten koopt, niet meer dan 30 % bedraagt.

3. De vrijstelling is van toepassing op voorwaarde dat in de verticale overeenkomst welke met een distributeur of een hersteller is gesloten, is bepaald dat de leverancier instemt met

de overdracht van de uit de verticale overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen aan een andere distributeur of hersteller die tot het distributiestelsel behoort en door eerstgenoemde distributeur of hersteller is gekozen.

4. De vrijstelling is van toepassing op voorwaarde dat in de verticale overeenkomst welke met een distributeur of een hersteller is gesloten, is bepaald dat een leverancier die een overeenkomst wenst op te zeggen, zulks schriftelijk moet doen en uitvoerig opgave moet doen van de objectieve en doorzichtige redenen voor de beëindiging, teneinde te voorkomen dat een leverancier een verticale overeenkomst met een distributeur of hersteller niet verlengt of beëindigt wegens gedragingen die uit hoofde van deze verordening niet mogen worden beperkt.

5. De vrijstelling is van toepassing op voorwaarde dat in de verticale overeenkomst welke door de leverancier van nieuwe motorvoertuigen met een distributeur of een erkende hersteller is gesloten, is bepaald:

- a) dat de duur van de overeenkomst ten minste vijf jaar bestrijkt; in dat geval moet elke contractpartij zich ertoe verbinden de andere contractpartij ten minste zes maanden van tevoren in kennis te stellen van zijn voornemen om de overeenkomst niet te verlengen;
- b) of dat de overeenkomst voor onbepaalde duur is gesloten; in dat geval moet de termijn voor regelmatige opzegging van de overeenkomst voor beide contractpartijen ten minste twee jaar bedragen; deze termijn wordt verminderd tot ten minste één jaar wanneer:
 - i) de leverancier verplicht is bij beëindiging van de overeenkomst krachtens de wet of op grond van een bijzondere overeenkomst een redelijke vergoeding te betalen, of
 - ii) de leverancier de overeenkomst beëindigt wanneer het nodig is het gehele of een groot deel van het netwerk te reorganiseren.

6. De vrijstelling is van toepassing op voorwaarde dat in de verticale overeenkomst is bepaald dat elk van de partijen het recht heeft geschillen over de nakoming van hun contractuele verplichtingen aan een onafhankelijke deskundige of scheidsrechter voor te leggen. Deze geschillen kunnen onder meer verband houden met:

- a) leveringsverplichtingen;
- b) de vaststelling of de verwezenlijking van verkoopdoelstellingen;
- c) de nakoming van voorraadvereisten;
- d) de nakoming van een verplichting om demonstratievoertuigen te verstrekken of te gebruiken;
- e) de voorwaarden voor de verkoop van verschillende merken;
- f) de vraag of het verbod op het verrichten van activiteiten vanuit een niet-erkende vestigingsplaats de bedrijfsexpansiemogelijkheden van de distributeur van andere motorvoertuigen dan personenauto's of lichte bedrijfsvoertuigen beperkt, of
- g) de vraag of de beëindiging van een overeenkomst gerechtvaardigd is door de in de opzegging aangegeven redenen.

Het in de eerste zin bedoelde recht doet geen afbreuk aan het recht van elke partij zich tot de nationale rechter te wenden.

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt het marktaandeel van de in artikel 1, lid 2, onder e), bedoelde partijen in gelijke delen omgeslagen over alle ondernemingen die de in artikel 1, lid 2, onder a), bedoelde rechten of bevoegdheden bezitten.

Artikel 4

Hardekernbeperkingen

(Hardekernbeperkingen van de verkoop van nieuwe motorvoertuigen, herstellings- en onderhoudsdiensten of reserveonderdelen)

1. De vrijstelling is niet van toepassing op verticale overeenkomsten die, op zich of in combinatie met andere factoren waarover de partijen controle hebben, direct of indirect, tot doel hebben:

- a) de beperking van de mogelijkheden van de distributeur of de hersteller tot het vaststellen van zijn verkoopprijs, onverminderd de mogelijkheid van de leverancier om een maximumverkoopprijs op te leggen of een verkoopprijs aan te raden, mits dit niet neerkomt op een vaste of een minimumverkoopprijs als een gevolg van door één van de partijen uitgeoefende druk of gegeven prikkels;
- b) de beperking van het gebied waarin of de klanten aan wie de distributeur of de hersteller de contractgoederen of -diensten mag verkopen; de vrijstelling geldt echter wel voor:
 - i) de beperking van de actieve verkoop in het exclusieve gebied of aan een exclusieve klantenkring, voor de leverancier voorbehouden of door de leverancier aan een andere distributeur of hersteller toegewezen, wanneer deze beperking niet de verkoop door de klanten van de distributeur of de hersteller beperkt;
 - ii) de beperking van de verkoop aan eindgebruikers door een op groothandelsniveau werkzame distributeur;
 - iii) de beperking van de verkoop van nieuwe motorvoertuigen en reserveonderdelen aan niet-erkende distributeurs door de leden van een selectief distributiestelsel op markten waar selectieve distributie wordt toegepast, onverminderd het bepaalde onder i);
 - iv) de beperking van de mogelijkheden van de afnemer om onderdelen welke voor montage geleverd zijn, te verkopen aan klanten die de onderdelen zouden gebruiken om soortgelijke goederen te produceren als de door de leverancier geproduceerde goederen;
- c) de beperking van onderlinge leveringen tussen distributeurs of herstellende binnen een selectief distributiestelsel, ook wanneer de distributeurs of herstellende op verschillende handelsniveaus werkzaam zijn;
- d) de beperking van de actieve of passieve verkoop van nieuwe personenauto's of lichte bedrijfsvoertuigen, reserveonderdelen voor motorvoertuigen of herstellings- en onderhoudsdiensten voor motorvoertuigen aan eindgebruikers door leden van een selectief distributiestelsel die op kleinhandelsniveau werkzaam zijn op markten waar selectieve distributie wordt toegepast. De vrijstelling geldt echter wel voor overeenkomsten die aan een lid van een selectief distributiestelsel een verbod opleggen vanuit een niet-erkende vestigingsplaats werkzaam te zijn. De vrijstelling kan op een dergelijk verbod echter slechts worden toegepast mits artikel 5, lid 2, onder b), in acht wordt genomen;

e) de beperking van de actieve of passieve verkoop van andere nieuwe motorvoertuigen dan personenauto's of lichte bedrijfsvoertuigen aan eindgebruikers door leden van een selectief distributiestelsel die op kleinhandelsniveau werkzaam zijn op markten waarop selectieve distributie wordt toegepast, onverminderd de mogelijkheid van de leverancier om een lid van dat stelsel te verbieden werkzaam te zijn vanuit een niet-erkende vestigingsplaats;

(Hardekernbeperkingen die alleen gelden ten aanzien van de verkoop van nieuwe motorvoertuigen)

- f) de beperking van de mogelijkheden van een distributeur om een nieuw motorvoertuig te verkopen dat overeenstemt met een model in zijn door de overeenkomst bestreken assortiment;
- g) de beperking van de mogelijkheden van de distributeur om het verrichten van herstellings- en onderhoudsdiensten uit te besteden aan erkende herstellende, onverminderd de mogelijkheid van de leverancier om van de distributeur te eisen dat deze aan de eindgebruikers vóór de sluiting van de verkoopovereenkomst de naam en het adres geeft van de betrokken erkende hersteller of herstellende en, indien een van deze erkende herstellende niet in de buurt van het verkooppunt gevestigd is, dat hij aan de eindgebruikers de afstand tussen deze reparatiewerkplaats of -werkplaatsen en het verkooppunt meedeelt; deze verplichtingen kunnen echter alleen worden opgelegd indien soortgelijke verplichtingen worden opgelegd aan distributeurs wier reparatiewerkplaats zich niet in hetzelfde pand als het verkooppunt bevindt;

(Hardekernbeperkingen die alleen gelden ten aanzien van de verkoop van herstellings- en onderhoudsdiensten en reserveonderdelen)

- h) de beperking van de mogelijkheden van de erkende hersteller om zijn activiteiten te beperken tot het verrichten van herstellings- en onderhoudsdiensten en de distributie van reserveonderdelen;
- i) de beperking van de verkoop van reserveonderdelen voor motorvoertuigen door leden van een selectief distributiestelsel aan onafhankelijke herstellende welke deze onderdelen gebruiken voor de herstelling en het onderhoud van een motorvoertuig;
- j) de beperking die is overeengekomen tussen een leverancier van originele reserveonderdelen of reserveonderdelen van gelijke kwaliteit, herstellingsgereedschap, diagnoseapparatuur of andere apparatuur en een fabrikant van motorvoertuigen, die de mogelijkheden van de leverancier beperkt deze producten of diensten te verkopen aan erkende of onafhankelijke distributeurs, erkende of onafhankelijke herstellende of eindgebruikers;
- k) de beperking van de mogelijkheden van een distributeur of een erkende hersteller om originele reserveonderdelen of reserveonderdelen van gelijke kwaliteit te betrekken bij een derde onderneming van hun keuze en deze voor de herstelling of het onderhoud van motorvoertuigen te gebruiken, onverminderd de mogelijkheid van een leverancier van nieuwe motorvoertuigen te eisen dat originele reserveonderdelen worden gebruikt bij herstellende die onder garantie plaatsvinden, kosteloze onderhoudsbeurten en werkzaamheden in het kader van terugroepacties;

l) de beperking welke is overeengekomen door een fabrikant van motorvoertuigen die onderdelen gebruikt voor de aanvankelijke montage van motorvoertuigen en de leverancier van dergelijke onderdelen, die de mogelijkheid van de laatstgenoemde beperkt zijn merk of logo daadwerkelijk en op een duidelijk zichtbare wijze aan te brengen op de geleverde onderdelen of op reserveonderdelen.

2. De vrijstelling is niet van toepassing wanneer de leverancier van motorvoertuigen weigert onafhankelijke marktdeelnemers toegang te verlenen tot technische informatie, diagnoseapparatuur en andere apparatuur, gereedschap, waaronder relevante software, of opleiding, die noodzakelijk zijn voor de herstelling en het onderhoud van die motorvoertuigen of voor de tenuitvoerlegging van milieubescherpende maatregelen.

De te verlenen toegang moet met name de volgende elementen omvatten: onbeperkt gebruik van de elektronische controle- en diagnosesystemen van een motorvoertuig, de programmering van die systemen volgens de standaardprocedures van de leverancier, de herstellings- en opleidingsinstructies alsmede de informatie die vereist is voor het gebruik van diagnose- en onderhoudsinstrumenten en -apparatuur.

Onafhankelijke marktdeelnemers dient op niet-discriminerende, vlotte en evenredige wijze toegang te worden verleend en de informatie moet in bruikbare vorm worden verstrekt. Indien op het relevante item een intellectuele-eigendomsrecht rust of indien het knowhow omvat, mag de toegang ertoe niet worden geweigerd op een wijze die op misbruik neerkomt.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „onafhankelijke marktdeelnemer” verstaan: ondernemingen die direct of indirect bij de herstelling en het onderhoud van motorvoertuigen betrokken zijn, met name onafhankelijke herstellende, fabrikanten van herstellingsapparatuur of -gereedschap, onafhankelijke distributeurs van reserveonderdelen, uitgever van technische informatie, automobiellclubs, wegenwachtdiensten, bedrijven die keurings- en controlediensten aanbieden en bedrijven die opleiding voor herstellende aanbieden.

Artikel 5

Bijzondere voorwaarden

1. Met betrekking tot de verkoop van nieuwe motorvoertuigen, herstellings- en onderhoudsdiensten of reserveonderdelen is de vrijstelling niet van toepassing op de volgende in verticale overeenkomsten opgenomen verplichtingen:

- a) een direct of indirect niet-concurrentiebeding;
- b) een directe of indirecte verplichting die de mogelijkheden van een erkende hersteller beperkt om herstellings- en onderhoudsdiensten voor voertuigen van concurrerende leveranciers te verrichten;
- c) een directe of indirecte verplichting die tot gevolg heeft dat de leden van een distributiestelsel geen motorvoertuigen of reserveonderdelen van bepaalde concurrerende leveranciers mogen verkopen of geen herstellings- en onderhoudsdiensten voor motorvoertuigen van bepaalde concurrerende leveranciers mogen verrichten;
- d) een directe of indirecte verplichting die tot gevolg heeft dat de distributeur of erkende hersteller, na beëindiging van de

overeenkomst, geen motorvoertuigen mag vervaardigen, kopen, verkopen of doorverkopen of geen herstellings- of onderhoudsdiensten mag verrichten.

2. Met betrekking tot de verkoop van nieuwe motorvoertuigen is de vrijstelling niet van toepassing op de volgende in verticale overeenkomsten opgenomen verplichtingen:

- a) een directe of indirecte verplichting die tot gevolg heeft dat de kleinhandelaar geen leasingdiensten mag verkopen die verband houden met contractgoederen of daarmee overeenstemmende goederen;
- b) een aan een distributeur van personenauto's of lichte bedrijfsvoertuigen binnen een selectief distributiestelsel opgelegde directe of indirecte verplichting die zijn mogelijkheden beperkt bijkomende verkoop- of leveringspunten te vestigen op andere plaatsen in de gemeenschappelijke markt waar selectieve distributie wordt toegepast.

3. Met betrekking tot herstellings- en onderhoudsdiensten of de verkoop van reserveonderdelen is de vrijstelling niet van toepassing op een directe of indirecte verplichting ten aanzien van de plaats van vestiging van een erkend hersteller wanneer een selectief distributiestelsel wordt toegepast.

Artikel 6

Intrekking van het voordeel van de verordening

1. De Commissie kan overeenkomstig artikel 7, lid 1, van Verordening nr. 19/65/EEG het voordeel van de onderhavige verordening intrekken, wanneer zij in een bepaald geval vaststelt dat verticale overeenkomsten waarop deze verordening van toepassing is, desondanks gevolgen hebben die met de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag onverenigbaar zijn, en met name wanneer:

- a) de toegang tot de relevante markt of de mededinging op die markt aanmerkelijk wordt beperkt door het cumulatieve effect van parallelle netwerken van gelijksoortige verticale beperkingen die door concurrerende leveranciers of afnemers tot uitvoering worden gebracht, of
- b) de mededinging wordt beperkt op een markt waarop één leverancier niet wordt blootgesteld aan daadwerkelijke concurrentie van andere leveranciers, of
- c) leveringsprijzen of -voorwaarden van contractgoederen of daarmee overeenstemmende goederen wezenlijk verschillen tussen geografische markten, of
- d) discriminerende prijzen of verkoopvoorwaarden worden toegepast op een geografische markt.

2. Wanneer in een individueel geval verticale overeenkomsten waarop de vrijstelling van toepassing is, op het grondgebied van een lidstaat, of op een deel daarvan, dat alle kenmerken van een afzonderlijke geografische markt vertoont, met de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag onverenigbare gevolgen hebben, kan de bevoegde autoriteit van deze lidstaat het voordeel van de toepassing van deze verordening met betrekking tot dit gebied intrekken, onder dezelfde omstandigheden als vermeld in lid 1.

*Artikel 7***Niet-toepassing van de verordening**

1. De Commissie kan overeenkomstig artikel 1 bis van Verordening nr. 19/65/EEG bij verordening verklaren dat, wanneer parallelle netwerken van gelijksoortige verticale beperkingen meer dan 50 % van een relevante markt bestrijken, de onderhavige verordening niet van toepassing is op verticale overeenkomsten die bepaalde beperkingen omvatten die op deze markt betrekking hebben.

2. Een verordening zoals bedoeld in lid 1 is niet eerder dan één jaar na haar vaststelling van toepassing.

*Artikel 8***Marktaandeelberekening**

1. De in deze verordening bedoelde marktaandelen worden op de volgende wijze berekend:

- a) voor de distributie van nieuwe motorvoertuigen: op grond van de hoeveelheid door de leverancier verkochte contractgoederen en daarmee overeenstemmende goederen, samen met andere door de leverancier verkochte goederen die op grond van hun productkenmerken, hun prijzen en het gebruik waarvoor zij zijn bestemd, door de afnemer als onderling verwisselbaar of substitueerbaar worden beschouwd;
- b) voor de distributie van reserveonderdelen: op grond van de waarde van de door de leverancier verkochte contractgoederen en andere goederen, samen met andere door de leverancier verkochte goederen die op grond van hun productkenmerken, hun prijzen en het gebruik waarvoor zij zijn bestemd, door de afnemer als onderling verwisselbaar of substitueerbaar worden beschouwd;
- c) voor herstellings- en onderhoudsdiensten: op grond van de waarde van de contractdiensten die door de leden van het distributiestelsel van de leverancier worden verkocht, samen met andere door deze leden verkochte diensten die op grond van hun kenmerken, hun prijzen en het gebruik waarvoor zij zijn bestemd, door de afnemer als onderling verwisselbaar of substitueerbaar worden beschouwd.

Wanneer deze gegevens inzake hoeveelheden niet beschikbaar zijn, mogen waardegegevens worden gehanteerd, of omgekeerd. Ingeval dergelijke gegevens niet beschikbaar zijn, mag gebruik worden gemaakt van ramingen die op andere betrouwbare marktinformatie gebaseerd zijn. Voor de toepassing van artikel 3, lid 2, wordt het marktaandeel berekend op basis van, onderscheidenlijk, het volume van de aankopen op de markt of de waarde van de aankopen op de markt, of op grond van ramingen daarvan.

2. Voor de toepassing van de in deze verordening vervatte marktaandeeldrempels van 30 % en 40 % gelden de volgende regels:

- a) het marktaandeel wordt berekend op grond van gegevens die betrekking hebben op het voorafgaande kalenderjaar;
- b) het marktaandeel omvat ook goederen of diensten die ten verkoop aan geïntegreerde distributeurs worden geleverd;
- c) wanneer het marktaandeel aanvankelijk niet meer dan respectievelijk 30 % of 40 % bedraagt, maar vervolgens boven dit niveau stijgt zonder respectievelijk de 35 % of 45 % te overschrijden, blijft de vrijstelling van toepassing gedurende twee opeenvolgende kalenderjaren volgend op het jaar waarin de marktaandeeldrempel van respectievelijk 30 % of 40 % voor het eerst is overschreden;
- d) wanneer het marktaandeel aanvankelijk niet meer dan respectievelijk 30 % of 40 % bedraagt, doch vervolgens tot respectievelijk meer dan 35 % of 45 % stijgt, blijft de vrijstelling gelden gedurende één kalenderjaar volgende op het jaar waarin het niveau van respectievelijk 30 % of 40 % voor het eerst werd overschreden;
- e) het voordeel van het bepaalde onder c) en d) kan niet zodanig worden gecombineerd dat dit tot een langere periode dan twee kalenderjaren zou leiden.

*Artikel 9***Omzetberekening**

1. Voor de berekening van de in artikel 2 respectievelijk in lid 2, onder a), en lid 3, onder a), bedoelde cijfers betreffende de totale jaaromzet worden de omzetten die in het vorige boekjaar door de relevante partij bij de verticale overeenkomst en de met haar verbonden ondernemingen met alle goederen en diensten zijn behaald, exclusief alle belastingen en andere heffingen, opgeteld. Hierbij wordt geen rekening gehouden met transacties tussen de partij bij de verticale overeenkomst en met haar verbonden ondernemingen of tussen met haar verbonden ondernemingen onderling.

2. De vrijstelling blijft gelden wanneer gedurende een periode van twee opeenvolgende boekjaren de grens gesteld aan de totale jaaromzet met niet meer dan 10 % wordt overschreden.

*Artikel 10***Overgangsperiode**

Het verbod van artikel 81, lid 1, is gedurende de periode van 1 oktober 2002 tot en met 30 september 2003 niet van toepassing op overeenkomsten die op 30 september 2002 reeds van kracht zijn en die niet aan de voorwaarden voor vrijstelling van deze verordening voldoen, maar wel voldoen aan de vrijstellingsvoorwaarden van Verordening (EG) nr. 1475/95.

*Artikel 11***Toezicht en beoordelingsverslag**

1. De Commissie houdt regelmatig toezicht op de werking van deze verordening, met bijzondere aandacht voor de gevolgen ervan voor:

- a) de mededinging op het gebied van de kleinhandel in motorvoertuigen en dat van de service na verkoop binnen de gemeenschappelijke markt of relevante gedeelten daarvan,
- b) de structuur en de graad van concentratie van de distributie van motorvoertuigen en mogelijke daaruit voortvloeiende gevolgen voor de mededinging.

2. De Commissie stelt uiterlijk op 31 mei 2008 een verslag op over deze verordening, in het bijzonder gelet op de in artikel 81, lid 3, genoemde voorwaarden.

*Artikel 12***Inwerkingtreding en geldigheidsduur**

1. Deze verordening treedt in werking op 1 oktober 2002.
2. Artikel 5, lid 2, onder b), is van toepassing met ingang van 1 oktober 2005.
3. Deze verordening blijft van toepassing tot en met 31 mei 2010.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1401/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2002****tot vaststelling van nadere bepalingen inzake de opening en de wijze van beheer van de tariefcontingenten voor rijst van oorsprong uit de minst ontwikkelde landen voor de verkoopseizoenen 2002/2003 tot en met 2008/2009**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad van 10 december 2001 houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2004 ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 9, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2501/2001 bepaalt dat tot 1 september 2009, wanneer de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief volledig worden geschorst, voor producten van GN-code 1006 van oorsprong uit een land dat overeenkomstig bijlage I van de verordening in aanmerking komt voor de bijzondere regelingen ten behoeve van de minst ontwikkelde landen, voor elk verkoopseizoen een globaal tariefcontingent met nulrecht wordt geopend. Het tariefcontingent voor het verkoopseizoen 2002/2003 bedraagt 2 895 ton gedopte rijst equivalent voor producten van GN-code 1006. Voor elk van de daarop volgende verkoopseizoenen worden de contingenten met 15 % verhoogd ten opzichte van de contingenten voor het voorafgaande verkoopseizoen.
- (2) Deze bepalingen dienen te worden uitgevoerd in het kader van de uniforme regeling voor het handelsverkeer die is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (3) De nadere bepalingen inzake de opening en het beheer van de contingenten moeten voor de zeven verkoopseizoenen geldig blijven.
- (4) De hoeveelheden rijst die in aanmerking komen voor het globale tariefcontingent moeten tegen de eerlijkst mogelijke concurrentievoorwaarden worden ingevoerd, om verstoringen op de communautaire markt te voorkomen.
- (5) Verordening (EG) nr. 2305/2001 van de Commissie van 27 november 2001 houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van een tariefcontingent voor rijst van oorsprong uit de minst ontwikkelde landen voor het verkoopseizoen 2001/2002 ⁽⁴⁾ was slechts geldig

voor één verkoopseizoen. De vierde overweging bepaalt dat daarna, in het licht van de gedurende het eerste jaar opgedane ervaring, voorschriften voor een langere periode kunnen worden vastgesteld.

- (6) De bepalingen inzake het bewijs van de oorsprong, zoals vervat in de artikelen 67 tot en met 97 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2002 ⁽⁶⁾, definiëren het begrip product van oorsprong voor de toepassing van de algemene tariefpreferenties.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité algemene tariefpreferenties,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze verordening stelt voorschriften vast voor de opening en het beheer van de tariefcontingenten voor rijst als bedoeld in artikel 9, lid 5 van Verordening (EG) nr. 2501/2001 voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006, 2006/2007, 2007/2008 en 2008/2009.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt onder verkoopseizoen het in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 3072/95 gedefinieerde verkoopseizoen verstaan.

Artikel 3

1. Voor producten van GN-code 1006 worden voor zeven verkoopseizoenen met ingang van 2002/2003 globale tariefcontingenten met nulrecht geopend, uitgedrukt in gedopte rijst equivalent, overeenkomstig de in de bijlage vermelde tabel.

Deze contingenten zijn alleen van toepassing op de invoer van oorsprong uit de landen die overeenkomstig bijlage I van Verordening (EG) nr. 2501/2001 in aanmerking komen voor de bijzondere regelingen ten behoeve van de minst ontwikkelde landen.

⁽¹⁾ PB L 346 van 31.12.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 62 van 4.3.2002, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB L 310 van 28.11.2001, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 68 van 12.3.2002, blz. 11.

2. De factor voor de omrekening van gedopte rijst en padie-rijst, halfgeslepen rijst en geslepen rijst is het getal als vastgesteld in artikel 1 van Verordening 467/67/EEG van de Commissie ⁽¹⁾.

Voor gebroken rijst worden de gevraagde hoeveelheden als zodanig berekend.

3. Alle rechten van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer in het kader van het in lid 1 vermelde contingent worden geschorst.

Artikel 4

1. De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽²⁾ met betrekking tot vergunningen, zijn van toepassing op de in lid 2 bedoelde vergunningen, tenzij anders bepaald in deze verordening.

2. Voor de invoer in het kader van de in artikel 3, lid 1, bedoelde contingenten moet een volgens de bepalingen van deze verordening afgegeven invoervergunning worden overgelegd.

3. Aanvragen voor invoervergunningen kunnen worden ingediend bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten gedurende de eerste vijf werkdagen van het desbetreffende verkoopseizoen.

Aanvragen voor vergunningen dienen betrekking te hebben op een hoeveelheid die de voor het betrokken verkoopseizoen voor invoer in gedopte rijst equivalent beschikbare hoeveelheid niet overschrijdt.

4. In de aanvraag voor een vergunning en de invoervergunning dienen de volgende gegevens te worden vermeld:

a) in vak 8: de naam van het land van oorsprong. De vermelding „ja” wordt aangekruist.

b) in vak 20 de volgende tekst:

„Rijst uit ... (naam van het in bijlage I van Verordening (EG) nr. 2501/2001 bedoelde land), ingevoerd overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad.”.

5. Op invoervergunningen dient in vak 24 de volgende tekst te worden vermeld:

„Vrijgesteld van douanerecht voor ten hoogste de in de vakken 17 en 18 van deze vergunning vermelde hoeveelheid (Verordening (EG) nr. 1401/2002).”.

6. In afwijking van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie ⁽³⁾ bedraagt de zekerheid voor de invoervergunningen 46 EUR per ton rijst.

7. Aanvragen voor invoervergunningen voor de betrokken contingenten dienen vergezeld te gaan van:

a) een bewijs dat de aanvrager een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die gedurende ten minste twaalf maanden

commerciële activiteiten heeft uitgevoerd in de rijstsector en geregistreerd staat in de lidstaat waarin de aanvraag is ingediend;

b) een schriftelijke verklaring van de aanvrager dat hij slechts één aanvraag heeft ingediend voor het contingent bedoeld in artikel 3, lid 1, of in voorkomend geval voor de resterende hoeveelheid die beschikbaar is voor de aanvullende tranche bedoeld in artikel 5, lid 4.

Wanneer een aanvrager meer dan één aanvraag indient voor een invoervergunning, worden al zijn aanvragen afgewezen.

Artikel 5

1. Binnen twee werkdagen na de laatste dag van de periode bedoeld in artikel 4, lid 3, delen de lidstaten de Commissie de hoeveelheden mee waarvoor invoervergunningen zijn aangevraagd, gespecificeerd per achtcijferige GN-code en per land van oorsprong.

Lidstaten dienen tevens de naam en het adres van de aanvragers en het nummer en de titel van deze verordening mee te delen.

Mededelingen dienen aan de Commissie te worden verzonden per e-mail of per fax, met gebruikmaking van de formulieren die de Commissie de lidstaten daartoe heeft verstrekt.

Mededeling dient ook te worden gedaan indien in een lidstaat geen aanvragen zijn ingediend: in dat geval dient te worden vermeld dat in de periode bedoeld in artikel 4, lid 3, geen aanvragen zijn ontvangen.

2. Uiterlijk tien dagen na de laatste dag van de periode bedoeld in lid 1 besluit de Commissie in welke mate de aanvragen kunnen worden gehonoreerd.

Indien de totale aangevraagde hoeveelheid de omvang van het desbetreffende contingent overschrijdt, stelt de Commissie een reductiepercentage vast dat op elke aanvraag wordt toegepast.

3. Indien de toepassing van het in lid 2 bedoelde percentage ertoe leidt dat in een lidstaat per aanvraag minder dan 20 ton beschikbaar is, wijst de betrokken lidstaat de totale hoeveelheid toe door een of meer partijen van 20 ton, en in voorkomend geval een restpartij, onder de aanvragers te verloten.

4. Indien voor de contingenten bedoeld in artikel 3, lid 1, of voor delen daarvan, geen invoervergunningen zijn afgegeven, kan voor de resterende hoeveelheden in februari van het desbetreffende verkoopseizoen een aanvullende tranche worden toegewezen. De in de verordening vermelde procedure voor de afgifte van invoervergunningen is daarop van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

1. Uiterlijk twee werkdagen na de publicatie van het besluit van de Commissie worden invoervergunningen afgegeven voor de hoeveelheden die uit de toepassing van artikel 5 resulteren.

⁽¹⁾ PB 204 van 24.8.1967, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

2. In afwijking van het bepaalde in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 zijn de rechten die voortvloeien uit invoervergunningen niet overdraagbaar.

3. Krachtens deze verordening afgegeven invoervergunningen zijn geldig met ingang van de dag van afgifte. In afwijking van artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1162/95 zijn de invoervergunningen geldig tot zes maanden daarna.

De geldigheidsduur van de invoervergunningen mag zich echter niet uitstrekken tot na het einde van het verkoopseizoen.

Artikel 7

1. Het bewijs van de oorsprong van de invoer in het kader van de in artikel 3, lid 1, bedoelde contingenten wordt geleverd door een certificaat van oorsprong formulier A, afgegeven overeenkomstig de artikelen 67 tot en met 97 van Verordening (EEG) nr. 2454/93.

2. In vak 4 van het certificaat van oorsprong formulier A worden de volgende vermeldingen aangebracht:

- a) de tekst „Contingent — Verordening (EG) nr. 1401/2002”;
- b) de datum waarop de rijst in het begunstigde land van uitvoer is geladen en het verkoopseizoen waarin de rijst wordt geleverd;
- c) GN-code 1006 (gespecificeerd per achtcijferige GN-code).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Artikel 8

De lidstaten verstrekken de Commissie per fax of elektronische post de volgende gegevens:

- a) uiterlijk twee werkdagen na afgifte van de invoervergunning bedoeld in artikel 6, lid 1: de hoeveelheden, gespecificeerd per achtcijferige GN-code, waarvoor vergunningen zijn afgegeven, met vermelding van de datum, het land van oorsprong en de naam en het adres van de houder;
- b) binnen twee werkdagen na annulering van een reeds afgegeven vergunning: de hoeveelheden, gespecificeerd per achtcijferige GN-code, waarvoor de vergunningen zijn geannuleerd, alsmede naam en adres van de houders van de geannuleerde vergunningen;
- c) op de laatste werkdag van de tweede daaropvolgende maand: de hoeveelheden, gespecificeerd per achtcijferige GN-code en per land van oorsprong, die elke maand daadwerkelijk in het vrije verkeer zijn gebracht.

Bovenstaande gegevens moeten op dezelfde wijze worden meegedeeld als de gegevens over andere invoervergunningen in de rijstsector, doch dienen afzonderlijk te worden verstrekt.

Indien in de betrokken periode geen vergunningen zijn afgegeven of geen invoer heeft plaatsgevonden, dient daarvan eveneens kennisgeving te worden gedaan. In de kennisgeving moet worden aangegeven dat geen certificaten zijn afgegeven en/of geen invoer heeft plaatsgevonden.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 september 2002.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

BIJLAGE

(de in artikel 3, lid 1, bedoelde tabel)

Verkoopseizoen	Volgnummer	Omvang (ton gedopte rijst equivalent)
2002/2003	09.4172	2 895
2003/2004	09.4173	3 329
2004/2005	09.4174	3 828
2005/2006	09.4175	4 402
2006/2007	09.4176	5 062
2007/2008	09.4177	5 821
2008/2009	09.4178	6 694

VERORDENING (EG) Nr. 1402/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bevroren omlopen van runderen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 996/97 van de Commissie van 3 juni 1997 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren omlopen van runderen van GN-code 0206 29 91 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1266/98 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 1, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 996/97 is de hoeveelheid omlopen die onder speciale voorwaarden in de periode 2002/2003 mag worden ingevoerd, vastgesteld op 800 ton.
- (2) Artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr. 996/97 voorziet in de mogelijkheid dat de opgevraagde hoeveelheden

kunnen worden verminderd. De ingediende aanvragen hebben betrekking op hoeveelheden die de beschikbare hoeveelheden overschrijden. In deze omstandigheden en met het oog op een billijke verdeling van de beschikbare hoeveelheden is het dienstig om de hoeveelheden proportioneel te verminderen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke aanvraag om een invoercertificaat, krachtens artikel 8 van Verordening (EG) nr. 996/97 wordt voldaan voor 0,4940 % van de gevraagde hoeveelheid.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 144 van 4.6.1997, blz. 6.

⁽²⁾ PB L 175 van 19.6.1998, blz. 9.

VERORDENING (EG) Nr. 1403/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 juli 2002****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen voor invoercertificaten voor het in Verordening (EG) nr. 954/2002 bedoelde deelcontingent II voor bevroren rundvlees**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 954/2002 van de Commissie van 4 juni 2002 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor bevroren rundvlees van GN-code 0202 en producten van GN-code 0206 29 91 (1 juli 2002-30 juni 2003) ⁽¹⁾, en met name op artikel 12, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

In artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 954/2002 is de hoeveelheid van deelcontingent II, waarvoor de erkende marktdeelnemers een invoercertificaataanvraag kunnen indienen in de periode van 15 tot en met 17 juli 2002, vastgesteld op 13 250 t. Aangezien invoercertificaten zijn aangevraagd voor een grotere hoeveelheid dan die welke beschikbaar is, moet

overeenkomstig artikel 12, lid 4, van Verordening (EG) nr. 954/2002 een verminderingscoëfficiënt worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Elke invoercertificaataanvraag die overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 954/2002 wordt ingediend in de periode van 15 tot en met 17 juli 2002, wordt ingewilligd voor 2,8816 % van de gevraagde hoeveelheden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 147 van 5.6.2002, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1404/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1503/96 van de Commissie van 29 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad met betrekking tot de invoerrechten in de rijstsector ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2831/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met een bepaald percentage naargelang het om gedopte of volwitte rijst gaat, en verminderd met de invoerprijs, voorzover dit recht niet hoger is dan dat van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend op basis van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1503/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 3072/95 ten aanzien van de invoerrechten in de sector rijst.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1503/96 bedoelde referentiebron.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, moeten deze rechten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1503/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 11, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde invoerrechten in de sector rijst worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 25.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor rijst en breukrijst

(in EUR/t)

GN-code	Invoerrechten ⁽²⁾				
	Derde landen (behalve ACS en Bangladesh) ⁽¹⁾	ACS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati India en Pakistan ⁽⁶⁾	Egypte ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong uit de ACS-staten wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad (PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12) en Verordening (EG) nr. 2603/97 van de Commissie (PB L 351 van 23.12.1997, blz. 22) vastgestelde regelingen.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1706/98 worden de invoerrechten niet toegepast op producten van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan die rechtstreeks in het overzeese departement Réunion worden ingevoerd.

⁽³⁾ Het recht bij invoer van rijst in het overzeese departement Réunion is vastgesteld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Het invoerrecht op rijst, met uitzondering van breukrijst (GN-code 1006 40 00), van oorsprong uit Bangladesh, wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EEG) nr. 3491/90 van de Raad (PB L 337 van 4.12.1990, blz. 1) en de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 862/91 van de Commissie (PB L 88 van 9.4.1991, blz. 7) vastgestelde regelingen.

⁽⁵⁾ De invoer van producten van oorsprong uit de LGO is vrijgesteld van invoerrechten overeenkomstig artikel 101, lid 1, van het gewijzigde Besluit 91/482/EEG van de Raad (PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Voor gedopte Basmati-rijst, van oorsprong uit India en Pakistan, wordt een vermindering van 250 EUR/t toegepast (artikel 4 bis van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1503/96).

⁽⁷⁾ Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽⁸⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong en herkomst uit Egypte wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2184/96 van de Raad (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 196/97 van de Commissie (PB L 31 van 1.2.1997, blz. 53) vastgestelde regelingen.

BIJLAGE II

Berekening van de invoerrechten in de sector rijst

	Padie	Indica-rijst		Japonica-rijst		Breukrijst
		Gedopt	Volwit	Gedopt	Volwit	
1. Invoerrecht (EUR/t)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Berekeningselementen:						
a) Cif-prijs Arag (EUR/t)	—	207,32	239,46	264,36	265,87	—
b) Fob-prijs (EUR/t)	—	—	—	233,86	235,37	—
c) Kosten van zeevervoer (EUR/t)	—	—	—	30,50	30,50	—
d) Bron	—	USDA en operators	USDA en operators	Operators	Operators	—

(¹) Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 1405/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 juli 2002
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreeneerde katoen. Deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ⁽³⁾. Als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, wordt hij bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.
- (2) Krachtens artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke markttenens representa-

tief geachte aanbiedingen en noteringen. Om deze prijs te bepalen, wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op één of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden. Evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen worden aangepast, om rekening te houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen. In artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden.

- (3) Op grond van bovenbedoelde criteria moet de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt vastgesteld op 24,238 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 augustus 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 7 mei 2002

betreffende een door Duitsland ten uitvoer gelegde vermeende steunmaatregel ten gunste van RAG AG in het kader van de privatisering van Saarbergwerke AG

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1810)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/631/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name op artikel 4, onder c),

Gelet op Beschikking nr. 3632/93/EGKS van de Commissie van 28 december 1993 tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve van de kolenindustrie ⁽¹⁾,

Na de belanghebbenden overeenkomstig artikel 88 van het EGKS-Verdrag ⁽²⁾ te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE PROCEDURE

- (1) Bij schrijven van 13 november 1997 heeft RAG AG (hierna „RAG” genoemd) de Commissie overeenkomstig artikel 66, lid 1, van het EGKS-Verdrag medegedeeld dat het het totale aandelenkapitaal van Saarbergwerke AG en de Preussag Anthrazit AG wilde overnemen.
- (2) Bij schrijven van 9 maart 1998 heeft Duitsland de Commissie overeenkomstig artikel 67 van het EGKS-Verdrag ter kennis gebracht dat het de privatisering gepland had van Saarbergwerke AG door deze aan RAG te verkopen voor een symbolische prijs. In dit schrijven

wordt de privatisering omschreven als onderdeel van een overeenkomst die op 13 mei 1997 is gesloten tussen de Duitse bondsregering, de regeringen van de deelstaten Noord-Rijnland-Westfalen en Saarland, de mijnbouwindustrie en de vakbonden van werknemers in de mijnbouw- en elektriciteitssector (hierna „kolencompromis” genoemd).

- (3) Saarbergwerke AG (hierna „Saarbergwerke” genoemd) was een staatsbedrijf dat hoofdzakelijk actief was op de volgende gebieden: steenkoolwinning in Duitsland, cokesproductie, productie van elektriciteit, stadsverwarming, milieubescherming, handel en dienstverlening (met name de verkoop van en de handel in kolen, vervoer en olieleveranties) alsmede de productie van rubber. De kolenwinning is de traditioneel als „zwarte sector” omschreven activiteit van de onderneming; de andere activiteiten vormen de zogenaamde „witte sector”. Saarbergwerke was voor 74 % in handen van de Bondsrepubliek Duitsland en voor 26 % van de deelstaat Saarland. De onderneming exploiteerde drie ondergrondse steenkoolmijnen met in 1997 een totale productie van 7,3 miljoen tse ⁽³⁾.

- (4) Het kolencompromis, waarin nieuwe richtsnoeren voor het kolenbeleid zijn vastgelegd voor de periode tot en met 2005, voorzag in een voortdurende vermindering van de jaarlijkse productie van 47 miljoen tse in 1997 naar 42 miljoen tse in 2000 en naar 30 miljoen tse in 2005. Tegelijkertijd diende het aantal productie-eenheden van 17 tot twaalf te worden teruggebracht. Deze gegevens van 1997 moeten echter naar beneden worden bijgesteld. De steenkoolproductie in 2000, waarover Duitsland de Commissie schattingen verstrekke bij de aanmelding van de staatssteun, zou uiteindelijk ongeveer 35 miljoen tse bedragen en in 2005 niet boven 26 miljoen tse komen te liggen.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1993, blz. 12.

⁽²⁾ PB C 101 van 8.4.2000, blz. 3.

⁽³⁾ tse = ton steenkoolequivalent.

- (5) De totale omvang van de staatssteun voor het tijdvak 1997-2005 werd in het kolencompromis op 68 miljard DEM vastgesteld. Hierbij was ook met een degressie van de steun rekening gehouden. Uitgaande van 10,5 miljard DEM in 1997 was er ten behoeve van de steun een maximum van 5,5 miljard DEM voor 2005 vastgelegd. Ten slotte werd het verlenen van een totaalbedrag van 2,5 miljard DEM afhankelijk gesteld van het feit of RAG Saarbergwerke zou overnemen.
- (6) Op 3 april 1998 kwamen de Duitse bondsregering, de regering van Saarland en RAG overeen dat RAG het totale aandelenkapitaal van Saarbergwerke zou overnemen door de aandelen van de Duitse bondsregering en die van de regering van Saarland te kopen. De verkoopprijs zou 2 DEM bedragen: 1 DEM voor de aandelen van de Duitse bondsregering en 1 DEM voor de aandelen van de regering van Saarland. Bovendien kwamen overeen dat de steenkoolsectoren van de ondernemingen in één bedrijf zouden opgaan, te weten Deutsche Steinkohle AG, waarvan de gehele controle bij RAG zou komen te liggen.
- (7) Met de beschikking van 29 juli 1998 keurde de Commissie overeenkomstig artikel 66 van het EGKS-Verdrag de overname van Saarbergwerke en Preussag Anthrazit door RAG goed, nadat RAG zich ertoe verplicht had de afdeling steenkoolimport van Saarbergwerke van de hand te doen en de verkoop van de in Duitsland geproduceerde steenkool te scheiden van die van ingevoerde steenkool⁽⁴⁾. De Commissie wees er nadrukkelijk op dat de genoemde beschikking „alleen betrekking heeft op de toepassing van artikel 66 van het EGKS-Verdrag en op geen enkele wijze vooruitloopt op een beschikking van de Commissie die de toepassing van andere bepalingen van het EG-Verdrag of van het EGKS-Verdrag, met name die welke betrekking hebben op de controle op staatssteun, tot onderwerp heeft”.
- (8) De fusie van RAG en Saarbergwerke trad op 1 oktober 1998 in werking. Om boekhoudkundige redenen werd echter met terugwerkende kracht 1 januari 1998 als datum van de fusie aangehouden.
- (9) Op 29 september 1998 heeft de Britse mijnbouwonderneming RJB Mining (thans „UK Coal”) bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 29 juli 1998 houdende goedkeuring van de fusie van RAG, Saarbergwerke en Preussag Anthrazit, omdat de Commissie bij het bestuderen van de fusie niet had onderzocht of de verkoopprijs staatssteun bevatte. Volgens RJB Mining kon uit de informatie die Duitsland de Commissie had verstrekt, worden geconcludeerd dat met de verkoop van Saarbergwerke staatssteun van 1 miljard DEM voor RAG was gemoeid.
- (10) Met zijn arrest van 31 januari 2001 in zaak T-156/98, (RJB Mining/Commissie) verklaarde het Gerecht van eerste aanleg de beschikking van de Commissie van 29 juli 1998 nietig⁽⁵⁾. Het Gerecht van eerste aanleg is van mening dat de Commissie heeft verzuimd de verkoopprijs te controleren en in het bijzonder te onderzoeken in hoeverre de financiële steun, die gekoppeld kan zijn aan een puur symbolische verkoopprijs, de financiële en derhalve de economische macht van RAG had kunnen versterken. Op 12 en 19 april 2001 zijn Duitsland en RAG tegen het genoemde arrest in hoger beroep gegaan⁽⁶⁾.
- (11) De Commissie heeft door het accountantskantoor [...] (*) een studie laten uitvoeren om te onderzoeken welke uitwerkingen de fusie zou kunnen hebben op de financiële macht van RAG. [...] onderzocht met name hoe de rekeningen van Saarbergwerke met die van RAG geconsolideerd waren.

II. BESCHRIJVING

II.1. Koopprijs

- (12) Bij schrijven van 9 maart 1998, waarmee Duitsland de Commissie in kennis stelde van de privatisering van Saarbergwerke, werd medegedeeld dat de risico's in verband met de overname van de mijnen van Saarbergwerke de verkoop van de onderneming tegen een symbolische prijs rechtvaardigden. Volgens Duitsland verplichtte de Duitse regering zich in het kolencompromis alleen tot het subsidiëren van de steenkoolindustrie voor de periode tot en met 2005. Ook het aflopen van het EGKS-Verdrag en de regeling betreffende staatssteun voor de steenkoolindustrie in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS op 23 juli 2002 veroorzaakte grote onzekerheid wat betreft de toekomst van de steenkoolindustrie. De koopprijs kwam daarom grotendeels tot stand doordat er onduidelijkheid bestond over toekomstige politieke beslissingen op zowel nationaal niveau als op communautair niveau, die de toekomst van de Duitse mijnbouw betroffen.
- (13) Duitsland wees ook nadrukkelijk op de aanzienlijke risico's met betrekking tot de schommelingen van de steenkoolprijs op de wereldmarkt, te meer daar deze prijzen als referentiegrondslag dienden voor de berekening van subsidies per ton steenkool. Iedere daling van de steenkoolprijs op de internationale markten, die niet door een productiviteitsstijging wordt gecompenseerd, leidt tot een toename van de subsidies per ton steenkool. Aangezien de steun die door Duitsland ieder jaar kan worden toegekend echter in het kolencompromis aan maxima is gebonden, zou een daling van de steenkoolprijs op de wereldmarkt onvermijdelijk tot gevolg hebben gehad dat de onderneming haar productie zou moeten inkrimpen, omdat de onderneming anders haar bedrijfsverlies niet meer door staatssteun zou kunnen dekken. Afgezien van het feit dat een aanpassing van de productie op de korte termijn moeilijk is, zou een daling van de steenkoolproductie ook tot een stijging van de productiekosten leiden.

⁽⁵⁾ Jurisprudentie 2001, blz. II-337.

⁽⁶⁾ Zaken C-157/01 P en C-169/01 P.

(*) Vertrouwelijke gegevens.

⁽⁴⁾ Zaak IV/EGKS.1252 - RAG/Saarbergwerke/Preussag Anthrazit.

- (14) Duitsland wees bovendien op verschillende verplichtingen die RAG waren opgelegd bij de overname van Saarbergwerke. Zo moest RAG de verliezen in de steenkoolsector tot 2000 dekken en tussen 2001 en 2005 jaarlijks een bedrag van 200 miljoen DEM overmaken van de witte naar de zwarte sector. Deze verplichting, die in het kolencompromis is vastgelegd, gold echter al voor de al dan niet op de winning van kolen betrekking hebbende activiteiten van RAG voordat ze in het compromis waren opgenomen; RAG had dus niets met de fusie te maken respectievelijk was niet van deze fusie afhankelijk. Zo waren de Duitse kolenmijndernemingen tot 1997 verplicht 75 % van hun winsten uit de witte sector te gebruiken om de verliezen van de mijnbouwactiviteiten te dekken. Bovendien was RAG aan meer verplichtingen gebonden — met name om de activiteiten uit de witte sector van Saarbergwerke te behouden en om haar eigen milieu in Saarbergwerke te betrekken — waardoor volgens Duitsland de economische vrijheid van handelen van de onderneming werd beperkt.
- (15) Op basis van al deze factoren zou het moeilijk zijn geweest een koper voor Saarbergwerke te vinden. Duitsland benadrukt in dit verband, met name in een schrijven van 15 april 1998, dat sinds 1991 pogingen waren ondernomen om een koper te vinden.

II.2. Aanmaning van 4 februari 2000

- (16) Tot de informatie die Duitsland bij schrijven van 30 juni 1998 de Commissie verstrekke in het kader van de fusie, behoren ook delen van een verslag over het consolidatieconcept voor Saarbergwerke. Dit verslag is in januari 1996 door Roland Berger & Partner opgesteld in opdracht van de Duitse bondsregering, die hoofdaandeelhoudster (meerderheidsaandeelhoudster) van Saarbergwerke was.
- (17) Bij schrijven van 10 juli 1998 deed Duitsland de Commissie delen toekomen van een evaluatie uit maart 1996, waarin Roland Berger & Partner met bedrijfsoverkoepelende oplossingen kwamen voor de Duitse steenkoolindustrie, alsmede een beknopt verslag van 9 juli 1998 met hierin een bijgewerkte waardebeoordeling van Saarbergwerke. Dit verslag hadden [...] in opdracht van de Duitse bondsregering opgesteld, nadat de Commissie om meer informatie had verzocht met betrekking tot het onderzoek naar de fusie.
- (18) De informatie die Duitsland de Commissie verstrekke, bevatte geen cijfers over de waarde van de witte sector. Aan het beroep dat Vasa Energy GmbH & Co KG bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen⁽⁷⁾ heeft ingesteld, voegde deze onderneming echter een aantal pagina's van het verslag van Roland Berger & Partner van januari 1996, die de Commissie niet van Duitsland had ontvangen. In dit deel van het verslag schatten Roland Berger & Partner de waarde van de witte sector op ongeveer 1 miljard DEM.
- (19) In het verslag van 9 juli 1998, waarin de bijgestelde waarde voor Saarbergwerke wordt aangegeven, noemen [...] de waarde van de mijnbouwsector als niet te

schatten negatief vanwege een zwakke concurrentiepositie van de mijnbouw. Het verslag wees bovendien op niet te becijferen politieke risico's vanaf 2002 in verband met het aflopen van het EGKS-Verdrag en vanaf 2005 vanwege het ontbreken van politieke verplichtingen voor Duitsland met betrekking tot de hoogte en de duur van subsidies na deze datum.

- (20) Op basis van een aantal aspecten uit alle beschikbare informatie kwam de Commissie tot de conclusie dat er bij de privatisering van Saarbergwerke sprake was van niet-aangemelde staatssteun van 1 miljard DEM. Overeenkomstig artikel 88 van het EGKS-Verdrag verzocht de Commissie Duitsland bij schrijven van 4 februari 2000 omvangrijke informatie te verstrekken, in het bijzonder een gedetailleerde economische, zakelijke en financiële evaluatie van Saarbergwerke alsmede een inschatting van de risico's die met de overname van deze onderneming gepaard zouden gaan. Dit schrijven is gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Bij deze gelegenheid verzocht de Commissie ook de belanghebbende partijen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken⁽⁸⁾.
- (21) In haar schrijven wees de Commissie erop dat zij, indien er volgens haar bij de verkoop van Saarbergwerke sprake is van niet-aangemelde steun voor de steenkoolindustrie, deze steun zal onderzoeken in het licht van artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag, op grond van de drie overeenkomstig Beschikking nr. 3632/93/EGKS reeds gegeven Beschikkingen 98/687/EGKS⁽⁹⁾, 1999/270/EGKS⁽¹⁰⁾ en 1999/299/EGKS⁽¹¹⁾ voor de jaren 1997, 1998 en 1999, alsmede op grond van de kennisgeving voor 2000. Verder kondigde zij het volgende aan: „Indien de Commissie, na het antwoord van de Bondsrepubliek Duitsland te hebben ontvangen en onderzocht, tot de conclusie zou komen dat de verkoop van Saarbergwerke AG een niet-aangemelde steun ten gunste van niet op de winning van kolen betrekking hebbende activiteiten inhoudt, zal zij zich bij het onderzoek van de feiten beroepen op de in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap vastgelegde bepalingen inzake staatssteun.”

III. STANDPUNT VAN DUITSLAND

- (22) Duitsland verstrekke de Commissie de informatie waarom zij in haar aanmaning had verzocht. Bovendien gaf Duitsland bij schrijven van 8 mei 2000 zijn standpunt met betrekking tot de door RAG betaalde symbolische prijs voor de aankoop van Saarbergwerke. In de bijlage van zijn schrijven voegde Duitsland bovendien diverse stukken bij: een rapport van [...] van 2 mei 2000 met een taxatie van Saarbergwerke op basis van gediscoteerde kasmiddelen alsmede verschillende scenario's voor de verkoop en de liquidatie van de activiteiten van Saarbergwerke (het liquidatiescenario heeft met name betrekking op de steenkoolactiviteiten van Saarbergwerke, die met een heel groot risico gepaard schijnen te gaan en eventueel moeten worden gestaakt), verder een deskundig standpunt van [...] van 29 februari 2000 met een taxatie van Saarbergwerke, opgesteld volgens de methode van de rentabiliteitswaarde, een deskundigenrapport van 29 april 2000 over de werkwijze bij het

⁽⁸⁾ Zie voetnoot 2.

⁽⁹⁾ PB L 324 van 2.12.1998, blz. 30.

⁽¹⁰⁾ PB L 109 van 27.4.1999, blz. 14.

⁽¹¹⁾ PB L 117 van 5.5.1999, blz. 44.

⁽⁷⁾ Zaak T-29/99 (Vasa Energy/Commissie) (besluit niet gepubliceerd).

bepalen van de waarde van de onderneming voor Saarbergwerke, een schrijven van Roland Berger & Partner van 14 april 2000, waarin nogmaals de achtergrond en de mening van hun presentatie van januari 1996 werden toegelicht, met name over het feit dat het genoemde bedrag van 1 miljard DEM hier niet terzake deed.

- (23) Volgens Duitsland bevatte de privatisering van Saarbergwerke door de verkoop aan RAG voor de prijs van 2 DEM geen steunelement. De verkoop van deze met aanzienlijke economische risico's belaste onderneming vormde zonder voorafgaande financiële consolidatiemaatregelen voor de overheid veeleer een economisch optimaal resultaat. De eigenaren van Saarbergwerke, de Duitse bondsregering en de deelstaat Saarland, hebben dus gehandeld zoals verkopers in een markteconomie dat zouden doen die een optimale verkoopopbrengst beogen.
- (24) De door [...] en [...] in opdracht van Duitsland opgestelde rapporten bevestigen een in zijn totaal negatieve waarde van Saarbergwerke op het moment van de privatisering. [...] kwam op grond van de structureel verlieslijdende mijnbouwsector voor de gehele onderneming tot een negatieve waarde van [...] miljoen DEM. De liquidatie van de mijnbouwsector was overigens geen denkbare oplossing, omdat de liquidatiekosten, door [...] geraamd op een totale negatieve waarde van [...] miljard DEM, de te verwachten opbrengsten uit de verkoop van de witte sector ruim zouden hebben overtroffen. Ook een afsplitsing van Saarbergwerke door verkoop van verschillende onderdelen van de onderneming zou per saldo geen positieve waarde hebben opgeleverd, omdat de kolensector als zodanig niet verkoopbaar zou zijn geweest, en met name een afscheiding van de energiesector zou „tot een vernietiging van de economische waarden” van deze sector hebben geleid. De argumentatie van Duitsland is gebaseerd op een hechte economische relatie tussen de verschillende onderdelen van de onderneming, met name tussen de elektriciteitssector en de kolenindustrie.
- (25) Duitsland is van mening dat het met de verkoop van de totale Saarbergwerke aan RAG voor een prijs van 2 DEM voor de economisch zinvolste oplossing heeft gekozen.

IV. STANDPUNTEN VAN DERDEN

- (26) Na de publicatie van de aan Duitsland gerichte aanmaning in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ontving de Commissie twee standpunten van derden. De Permanente Vertegenwoordiging van het Verenigd Koninkrijk bij de Europese Unie overhandigde de Commissie een schrijven van 5 mei 2000, waarin het Verenigd Koninkrijk de door de Commissie in haar aanmaning ontwikkelde analyse op alle punten ondersteunde.
- (27) Ook RJB Mining (nu UK Coal) gaf zijn standpunt bij schrijven van 5 mei 2000. Volgens RJB Mining zijn de voorwaarden voor de fusie tussen RAG en Saarbergwerke niet transparant, in het bijzonder met het oog op

het vaststellen van de verkoopprijs. Een afsplitsing van de onderneming en een aparte verkoop van de afzonderlijke onderdelen van de onderneming zouden het bovendien mogelijk hebben gemaakt om in het kader van een aanbesteding een hogere prijs te krijgen dan de door RAG betaalde symbolische prijs.

V. BEOORDELING

- (28) Om te bepalen of er bij de fusie RAG/Saarbergwerke sprake was van steun, onderzocht de Commissie eerst hoe een particuliere onderneming in een markteconomie te werk gaat. Aan de hand van dit criterium kon worden beoordeeld of de Duitse bondsregering en de deelstaat Saarland bij de verkoop van Saarbergwerke voor de prijs van 2 DEM hadden afgezien van een gedeelte van de inkomsten die zij bij een verkoop van de gehele Saarbergwerke hadden kunnen krijgen. Daarna onderzocht de Commissie of, zoals in de overwegingen 55 tot en met 59 is aangegeven, de verkoop van de witte en de zwarte sector, los van de taxatie van de onderneming als geheel, steun betekende van de eerste sector (die een positieve waarde had) voor de tweede sector (waarvan de waarde negatief was).

V.1. Waarde van de zwarte sector

- (29) Duitsland, dat zich hoofdzakelijk baseert op het verslag van [...], komt voor deze sector tot een negatieve voortzettingswaarde van [...] miljoen DEM en tot een negatieve liquidatiewaarde van [...] miljard DEM. Volgens Duitsland was de verkoop van de gehele onderneming aan RAG voor de prijs van 2 DEM derhalve een economisch uiterst zinvolle maatregel. [...] komt voor alle activiteiten van Saarbergwerke tot een negatieve waarde van [...] miljoen DEM, waarbij de kolensector voor dit negatieve resultaat verantwoordelijk is ([...] miljoen DEM voor de zwarte sector en [...] miljoen DEM voor de witte sector).
- (30) De mijnbouwsector van Saarbergwerke omvatte in 1997 drie fabrieken voor de productie van steenkool (Ensdorf, Warndt/Luisenthal en Göttelborn/Reden) alsmede een cokesfabriek (Fürstenhausen) in Völklingen, die in juni 1997 echter haar productie moest staken in het kader van de fusie van Saarbergwerke en RAG. In 1997 bedroeg de productie van de mijnen Ensdorf, Warndt/Luisenthal en Göttelborn/Reden 2,8 miljoen tse, respectievelijk 2,4 miljoen tse en 2,1 miljoen tse. In deze sector waren 12 697 van de in totaal 18 000 werknemers bij Saarbergwerke werkzaam.
- (31) In haar Beschikking 1999/270/EGKS over de maatregelen van Duitsland in het kader van het kolencompromis verklaarde de Commissie dat de herstructurering van de productie-eenheden van Saarbergwerke tot een verdere productievermindering zou leiden, met name bij het stilleggen van de mijn Göttelborn/Reden in 2000. Deze maatregel is een gevolg van aanzienlijke geologische problemen in deze mijn, waardoor de exploitatie hiervan niet kon worden voortgezet.

- (32) Voor de mijn in Warndt/Luisenthal bedroegen de productiekosten in 1998 [...] DEM/tse volgens de gegevens die Duitsland had verstrekt in het kader van zijn mededelingen over de staatssteun voor de mijnbouw, tegenover een door Duitsland geschatte gemiddelde verkoopprijs van steenkool van 71 DEM/tse in hetzelfde jaar (d.w.z. de productiekosten bedroegen het [...] van de verkoopprijs van steenkool). De mijn in Ens Dorf gold als de minst verlieslijdende in Duitsland en de productiekosten bedroegen in 1998 [...] DEM/tse, hetgeen nog steeds meer was dan het [...] van de verkoopprijs van de steenkool.
- (33) De mijnen in Ens Dorf en Warndt/Luisenthal ontvingen ten tijde van de privatisering van Saarbergwerke bedrijfssteun, die de Commissie vooral bij Beschikking 98/687/EGKS had goedgekeurd. Op basis van door Duitsland verstrekte informatie ging de Commissie ervan uit dat deze twee mijnen in staat waren hun rentabiliteit verder te verbeteren door daling van de productiekosten, waardoor ze voldoen aan de in artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS genoemde criteria.
- (34) Volgens het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 9 september 1999 in zaak T-110/98 (RJB Mining/Commissie) ⁽¹²⁾ verlangen de bepalingen van artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS „niet dat de steunontvangende onderneming de rentabiliteit verwezenlijkt tegen het einde van een vooraf vastgestelde periode. Ze verlangen alleen een „verbetering” van de economische rentabiliteit”. Volgens de overwegingen van het Gerecht is de reden voor „deze enigszins vrijblijvende formulering de economische realiteit waarop het systeem van staatssteun voor de communautaire kolenindustrie is gebaseerd, namelijk de structurele onmogelijkheid voor deze sector om het hoofd te bieden aan de mededinging, omdat de meeste van de betrokken ondernemingen niet opgewassen zijn tegen de mededinging van importen uit derde landen [...]. Hieruit volgt dat de verbetering van de rentabiliteit van een bepaalde onderneming uit de aard der zaak niet meer inhoudt dan een verlaging van haar onrentabiliteit en haar onvermogen om het hoofd te bieden aan de mededinging.”
- (35) Zelfs wanneer deze mijnen vooruitgang in de richting van economische rentabiliteit zouden boeken en de criteria voor de toekenning van bedrijfssteun in de zin van artikel 3 van Beschikking nr. 3632/93/EGKS zouden benaderen, dan is het nog steeds zo dat de vooruitzichten voor de mijnen op een verbetering van de rentabiliteit gering zouden zijn. In Beschikking 1999/270/EGKS werd overigens „geconstateerd dat een duidelijke vermindering van de steun in wezen door middel van maatregelen tot buitenbedrijfstelling kan worden bewerkstelligd.” En verder: „Hoewel een zekere vermindering van de gemiddelde productiekosten in de Duitse steenkoolindustrie kan worden vastgesteld en rekening houdend met artikel 3, lid 3, van Beschikking nr. 3632/93/EGKS, zullen immers de productiekosten, uitgedrukt in constante prijzen van 1992, hoog blijven, daar zij in 2002 waarschijnlijk nog [...] DEM/tse zullen bedragen tegenover [...] DEM/tse in 1992.”
- (36) Gelet op de geologische problemen bij vindplaatsen van kolen in Duitsland en gelet op de productiekosten die samenhangen met de ontginning ervan, ligt het voor de hand dat de door deze eenheden geproduceerde steenkool niet nu en ook in de toekomst niet kan concurreren. Ondanks ingrijpende herstructurerings-, moderniserings- en rationaliseringsprocessen in de steenkoolindustrie, die een versterking van de concurrentiepositie beogen, zal de Duitse steenkoolproductie niet kunnen mededingen met uit derde landen geïmporteerde steenkool, ook niet bij een duidelijke stijging van de productiviteit, het geleidelijk stilleggen van de meest verlieslijdende productie-installaties en een drastische personeelsinkrimping in deze sector.
- (37) De ontwikkeling in de steenkoolsector in de jaren na de fusie van RAG/Saarbergwerke bevestigt deze analyse. Terwijl in het kolencompromis voor 2002 een kolenproductie van 37 miljoen tse was beoogd, zouden de genomen maatregelen met betrekking tot de structureel zwakke concurrentiepositie van de sector ertoe kunnen leiden dat de steenkoolproductie in Duitsland in 2002 onder de 29 miljoen tse komt te liggen. De productie die voor 2000 op 35 miljoen tse is geschat, is nu al minder dan op grond van het kolencompromis voor 2002 was beoogd.
- (38) In zijn kennisgeving over de steun aan de steenkoolindustrie voor 2000 van 22 november 2000 had Duitsland reeds uiteengezet dat er aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn om de productie te verlagen, zoals het stilleggen van nog meer mijnen. De Commissie had in haar Beschikking nr. 2001/361/EGKS ⁽¹³⁾ kennis genomen van de omstandigheid dat met deze capaciteitsvermindering de omvangrijke, sinds het kolencompromis van 1997 genomen maatregelen voor herstructurering, rationalisering, modernisering en vermindering van de productiecapaciteit werden voortgezet.
- (39) De studie die [...] in opdracht van de Commissie heeft uitgevoerd, bevestigt dat de overname van de steenkoolsector van Saarbergwerke een groot risico voor RAG inhoudt. Dit risico betreft met name de gestage vermindering van de steun, waarvan de bedragen in het kolencompromis vastliggen, de onzekerheden met betrekking tot de periode na 2005, omdat het kolencompromis eind 2005 afloopt, het feit dat de staatssteun voor de steenkoolindustrie door de Commissie moet worden goedgekeurd, de onzekerheid over de kolenprijs op de wereldmarkt en de moeilijkheid om de productiehoeveelheid zo aan te passen dat de staatssteun zo optimaal mogelijk wordt gebruikt. De [...] studie komt tot de conclusie dat deze risico's weliswaar moeilijk in cijfers zijn uit te drukken, maar dat de gevolgen ervan voor RAG meer dan waarschijnlijk negatief zullen zijn, omdat RAG door de aankoop van Saarbergwerke zonder duidelijk zichtbare tegenprestatie aanzienlijke risico's is aangegaan. Ook het aflopen van het EGKS-Verdrag en de regeling inzake de staatssteun voor de steenkoolindustrie in het kader van Beschikking nr. 3632/93/EGKS van 23 juli 2002 moesten voor RAG op het tijdstip van de fusie als extra risico's worden beschouwd.

⁽¹²⁾ Jurisprudentie 1999, blz. II-2585.

⁽¹³⁾ PB L 127 van 9.5.2001, blz. 55.

- (40) In verband hiermee wijst de Commissie erop dat de evaluatie van de steenkoolsector door [...] van de veronderstelling uitgaat dat na 2005, d.w.z. na het aflopen van het kolencompromis, in Duitsland geen steenkool meer zal worden geproduceerd. Er bestaat met andere woorden aanzienlijke twijfel over de toekomst van deze branche in Duitsland na 2005.
- (41) Uit deze overwegingen kan worden geconcludeerd dat de steenkoolsector, ondanks alle problemen om de waarde van deze sector nauwkeurig te bepalen, een negatieve waarde laat zien, ongeacht de door Duitsland jaarlijks verleende subsidies voor de dekking van de bedrijfsverliezen. De vooruitzichten om concurrerend te kunnen zijn ten tijde van de fusie, ontbraken. Dit beeld werd in de jaren daarna bevestigd. Daarom kan men ervan uitgaan dat de taxatie van de voortzettingswaarde met een negatieve waarde van [...] miljoen DEM door [...] realistisch is.

V.2. Waarde van de witte sector

- (42) De elektriciteitssector heeft volgens [...] een negatieve waarde van [...] miljoen DEM. Men is tot deze waarde gekomen op grond van twee hypothesen: enerzijds is de sector nauw verbonden met de steenkoolindustrie in de deelstaat Saarland, anderzijds wordt deze steenkoolindustrie na 2005 opgeheven. Gelet op de hechte relatie tussen de mijnbouwsector en de elektriciteitssector hangt de waarde van de laatstgenoemde branche sterk af van de beschikbaarheid van de in Saarland geproduceerde steenkool. Duitsland heeft zich op het moment van de verkoop van Saarbergwerke ertoe verplicht om de bedrijfsverliezen van de steenkoolindustrie alleen te dekken tot en met 2005. Omdat er geen enkele garantie is voor de toekenning van steun na deze periode en omdat de Duitse steenkoolindustrie een structureel zwakke concurrentiepositie inneemt, kan volgens [...] niet worden uitgesloten dat de steenkoolindustrie na 2005 gewoon verdwijnt. Het stoppen met de Duitse steenkoolproductie zou de centrales dwingen steenkool in te voeren, hetgeen volgens Duitsland tot extra kosten zou leiden, met name voor het transport van steenkool vanaf de omslaghavens.
- (43) Gesteld dat de mijnbouw na 2005 verdwijnt, dan zou dat dus een volledige neutralisering van de waarde van de elektriciteitsopwekking tot gevolg hebben. Wanneer er in Duitsland ook na 2005 steenkool wordt geproduceerd, zal de waarde van de elektriciteitsopwekking volgens [...] echter met [...] miljoen DEM positief zijn.
- (44) De andere activiteiten van de witte sector dan elektriciteitsopwekking werden door [...] als volgt beoordeeld: a) stadsverwarming: [...] met [...] miljoen DEM, b) milieu: [...] met [...] miljoen DEM, c) handel en dienstverlening: [...] met [...] miljoen DEM, d) rubber: negatief met [...] miljoen DEM.
- (45) [...] heeft enerzijds de prestaties van de activiteiten in de witte sector en anderzijds de resultaten van de verkoop van bepaalde segmenten van deze sector na de fusie geanalyseerd. Volgens deze analyse was de rentabiliteit van deze activiteiten tussen 1992 en 1996 met ongeveer [...] zeer gering. Niets wijst er dus op dat de activiteiten van de witte sector van Saarbergwerke voor RAG een meerwaarde zouden hebben betekend. De verkoop van bepaalde activiteiten na de fusie ging blijkbaar gepaard met verliezen van [...] miljoen DEM.
- (46) Op basis van deze overwegingen moet de globale waarde van de witte sector als licht positief worden ingeschat. Uit de [...] -analyse wordt duidelijk dat de door [...] geschatte waarde realistisch is; gelet op de hypothese met betrekking tot de toekomst van de steenkoolindustrie na 2005 en het effect op de waarde van de elektriciteitssector, wordt deze geraamd op een bedrag tussen [...] miljoen DEM en [...] miljoen DEM.

V.3. Verkoop van de onderneming

- (47) De argumentatie van Duitsland in zijn schrijven van 8 mei 2000 is gebaseerd op de hypothese dat alleen een verkoop van Saarbergwerke in haar totaliteit een optie zou zijn en dat dit pakket een negatieve waarde had. De positieve waarde van een aantal witte bedrijfssectoren zou de aanzienlijke negatieve waarde van de zwarte sector niet hebben kunnen compenseren, hetzij bij voortzetting hetzij bij liquidatie van deze sector. Gelet op het structureel tekort van de steenkoolsector van Saarbergwerke zou de verkoop van de onderneming voor 2 DEM zonder voorafgaande financiële consolidatiemaatregelen voor Duitsland de beste oplossing zijn.
- (48) Duitsland wijst erop dat een afsplitsing van Saarbergwerke door verkoop van de verschillende bedrijfssectoren geen positieve waarde tot gevolg zou hebben.
- (49) Daar komt nog bij dat de verschillende activiteiten binnen het Saarbergwerkeconcern niet structureel gescheiden waren. Derhalve had de liquidatie van een of meer verlieslijdende sectoren — met name de steenkoolsector — met een negatieve restwaarde moeten worden gecompenseerd door de positieve waarde uit de verkoop van andere bedrijfssectoren. De liquidatie van de mijnbouwsector, waarvan de negatieve waarde door [...] op ongeveer [...] miljard DEM wordt geschat, zou de opbrengst uit de verkoop van winstgevende bedrijfssectoren zodoende voor het grootste deel hebben opgebruikt.
- (50) De analyse van de boekhouding van RAG bevestigt dat de overname van Saarbergwerke niet tot een positieve waarde heeft geleid. Aan het einde van deze operatie is er zelfs een negatief resultaat van [...] miljoen DEM. Dit negatieve bedrag blijkt met name uit boekhoudkundige correcties na de fusie. Sommige van deze correcties hadden volgens de algemeen gangbare boekhoudkundige beginselen door Saarbergwerke moeten worden uitgevoerd vóór de fusie. Andere correcties waren gerechtvaardigd omdat bij Saarbergwerke andere boekhoudkundige beginselen werden gebruikt dan bij RAG. [...] is van mening dat een aantal van deze correcties te hoog was geraamd, echter slechts ten bedrage van [...] miljoen DEM. [...] komt tot de conclusie dat door de aankoop van Saarbergwerke in 1998 voor RAG geen positieve waarde kon ontstaan.

V.4. De vermeende waarde van 1 miljard DEM

- (51) Volgens het verslag van Roland Berger & Partner van maart 1996 kan de waarde van de witte sector op ongeveer 1 miljard DEM worden geschat. Dit verslag was echter niet als evaluatie bedoeld met het oog op een privatisering van Saarbergwerke. Duitsland wijst er in zijn schrijven van 8 mei 2000 op dat dit bedrag gebaseerd was op de hypothese dat de vereiste herstructureringsmaatregelen daadwerkelijk worden uitgevoerd, hetgeen bij de privatisering van de onderneming niet het geval was. De waarde van 1 miljard DEM beruiste daarom niet op een beoordeling van de onderneming zonder voorafgaande financiële consolidatiemaatregelen, maar liep reeds vooruit op de herstructureringsmaatregelen, die door Roland Berger & Partner als noodzakelijk werden beschouwd. Het gaat hier dus om een „herstructureringswaarde”.
- (52) De waarde die door Roland Berger & Partner in hun verslag van maart 1996 voor de witte sector was getaxeerd, werd overigens door geen ander verslag bevestigd, noch door [...], [...] noch door de in opdracht van de Commissie opgestelde [...]studie.
- (53) De aanmaning van de Commissie van 4 februari 2000, waarin staat dat er bij de privatisering van Saarbergwerke mogelijk sprake was van staatssteun van 1 miljard DEM, was vooral gebaseerd op het feit dat alle in het kolencompromis beoogde maatregelen, met name de fusie van de steenkoolindustrie van Saarbergwerke en die van Preussag Anthrazit binnen RAG, tot doel hebben enerzijds een supraregionale rationalisering en anderzijds een sociaal aanvaardbaar overgangskader te verschaffen voor de aanpassing van de Duitse steenkoolindustrie aan een concurrerende omgeving voor de periode na 2005.
- (54) Helaas moet worden geconstateerd dat de herstructurering van de steenkoolindustrie na de privatisering van Saarbergwerke in 1998 niet heeft geleid tot een merkbare verbetering van de rentabiliteit van deze sector. De herstructureringsinspanningen, die tot aanzienlijk meer stilleggingen in de mijnbouw en verlaging van de productie hebben geleid dan in het kolencompromis werd beoogd, hebben er niet voor gezorgd dat de zwakke concurrentiepositie van de sector werd opgeheven. Onder deze omstandigheden is het voortbestaan van de steenkoolindustrie in Saarland op de lange termijn uiterst twijfelachtig.

V.5. Onderzoek naar de verkoop met inachtneming van de handelwijze van de Commissie bij verkoop van gefuseerde ondernemingen („cluster-sales”)

- (55) Zoals in de overwegingen 20 en 21 is vermeld, was de Commissie van mening dat de verkoop voor 2 DEM een steunmaatregel zou kunnen betekenen, omdat de verkoop vermogenswaarden met een eventuele hoge positieve waarde behelsde. Zelfs wanneer de lage prijs, gemeten aan het totaal van de verkochte bedrijfssectoren, gerechtvaardigd was, gaat de Commissie in de gevallen waarin overheidsinstanties verlangen dat gescheiden bedrijfssectoren samen worden verkocht, er normaal gesproken van uit dat de verkoop niet zonder voorwaarden zal plaatsvinden en zodoende staatssteun kan

bevatten. Vooral wanneer een bedrijfssector met negatieve waarde en een andere met positieve waarde samen moeten worden verkocht, kan men ervan uitgaan dat de verkoop een steunmaatregel is voor de eerstgenoemde sector — net zoals bij een gescheiden verkoop van de bedrijfssector tegen een negatieve prijs.

- (56) Een voorbeeld van deze strategie is het schrijven (SG(92)D/17613) van de Commissie van 8 december 1992 aan Duitsland waarin staat: „In gevallen waarin dergelijke ondernemingen historisch gezien niet naar elkaar zijn toegroeid, kan de Commissie niet van mening zijn dat een kunstmatige fusie van ondernemingen voldoet aan de eis van de Commissie dat de offertes niet aan de productiecijfers gekoppeld mogen zijn.” Dit werd met name bij de verkoop van het Lintraconcern (steunmaatregel N 49/95) ⁽¹⁴⁾ aangevoerd. Een dergelijke mening is met name te rechtvaardigen door een verwijzing naar de vermoedelijke handelwijze van een kapitaalverstrekker die marktgericht handelt en die in dezelfde situatie een onderneming met negatieve waarde eerder zou liquideren dan zou afzien van de opbrengst uit de verkoop van een onderneming met positieve waarde.
- (57) De Commissie heeft onderzocht of deze argumentatie ook van toepassing is op Saarbergwerke en heeft vastgesteld (zie overweging 49) dat een kapitaalverstrekker die marktgericht handelt en zich in dezelfde situatie bevindt als de eigenaren van Saarbergwerke, geen mogelijkheid zou hebben te voorkomen dat de positieve waarde van de witte sector door de negatieve waarde van de zwarte sector zou worden opgebruikt, omdat de kolensector van Saarbergwerke niet als afzonderlijke rechtspersoon is opgericht. De opbouw van de maatschappij laat zien dat de kolensector tot de holdingmaatschappij Saarbergwerke AG behoort.
- (58) Voor de Commissie is dit echter geen geheel overtuigende analyse. Gelet op het gebrek aan rentabiliteit en de grote potentiële schulden van de zwarte sector die, om te overleven, geheel afhankelijk is van staatssteun, lijkt het twijfelachtig of een kapitaalverstrekker die marktgericht handelt, ermee zou hebben ingestemd dat vermogenswaarden met een aanzienlijke positieve waarde zo onbeschermd blijven. De kapitaalverstrekker die marktgericht handelt, kan daarom niet zonder meer als maatstaf worden gebruikt.
- (59) Anderzijds heeft Duitsland ook aangegeven dat er tussen de verschillende bedrijfssectoren van Saarbergwerke, met name tussen de kolen- en elektriciteitsproducerende sector, historische en commerciële relaties bestaan, ook wanneer het duidelijk wordt dat de Duitse kolen in de elektriciteitsproductie steeds meer door geïmporteerde kolen worden vervangen (van 1992 tot 1998 daalde de Duitse kolenproductie van 72 miljoen tse naar 47 miljoen tse en deze ontwikkeling gaat met minder dan 35 miljoen tse in 2000 nog steeds door). Zeker bij de fusie in 1998 bestond er tussen de verschillende sectoren van Saarbergwerke een bepaalde relatie, die tot problemen had kunnen leiden wanneer geïmporteerde kolen de binnenlandse kolen op korte termijn hadden vervangen. Gelet op al deze omstandigheden komt de

⁽¹⁴⁾ PB C 168 van 12.10.1996, blz. 10.

Commissie tot de conclusie dat de argumentatie voor een verkoop van gefuseerde ondernemingen („cluster-sales”) in dit geval geen effect zou sorteren. Zij wijst er wel op dat zij bij een dergelijke verkoop in overduidelijke gevallen (vooral wanneer er geen commerciële of historische relatie bestaat tussen de sectoren en wanneer ze tot verschillende ondernemingen behoren) ook in de toekomst dit argument zal toepassen zoals in de overwegingen 55 en 56 is beschreven.

VI. CONCLUSIE

- (60) De privatisering van Saarbergwerke door de verkoop aan RAG voor de prijs van 2 DEM bevatte geen steunelement. De verkoop van de onderneming zonder voorafgaande financiële consolidatiemaatregelen was, gelet op de aanzienlijke economische risico's, een maatregel waarbij de overheid heeft gehandeld als een marktgerichte verkoper die een optimale verkoopopbrengst beoogt.
- (61) Het ontbreken van een positieve waarde bij Saarbergwerke heeft te maken met de kolensector die gekenmerkt wordt door een structureel tekort en een zeer onzekere toekomst. Het ontbreken van de positieve waarde wordt door drie verslagen bevestigd, waarvan er één is opgesteld door een accountantskantoor in opdracht van de Commissie.

- (62) Op grond van het verslag van [...] moet de voortzettingswaarde van Saarbergwerke worden getaxeerd op een negatieve waarde van [...] miljoen DEM, d.w.z. een negatieve waarde van [...] miljoen DEM voor de zwarte sector en een positieve waarde van [...] miljoen DEM voor de witte sector,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De privatisering van de onderneming Saarbergwerke AG door de verkoop ervan aan onderneming RAG AG voor de prijs van 2 DEM bevat geen staatssteun.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 7 mei 2002.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 12 maart 2002****betreffende de steunmaatregel die Duitsland voornemens is toe te kennen ten gunste van Flender Werft AG, Lübeck**

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 913)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/632/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Gelet op Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw ⁽¹⁾,

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 20 oktober 2000 heeft Duitsland de Commissie in kennis gesteld van de steunmaatregel die zij voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van de scheepswerf Flender Werft AG te Lübeck. Aanvullende inlichtingen werden de Commissie verstrekt bij brieven van 15 december 2000 en 15 februari 2001.
- (2) Bij schrijven van 18 april 2001 heeft de Commissie Duitsland in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden ten aanzien van deze steunmaatregel.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft alle belanghebbenden hierbij uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (4) De Commissie heeft terzake geen opmerkingen van derden ontvangen.

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (5) De voorgenomen maatregel heeft betrekking op regionale investeringssteun ten gunste van Flender Werft AG, Lübeck, in het kader van de goedgekeurde steunregeling „Gemeinschaftsaufgabe: Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur” (GA) ⁽³⁾. De steun is bestemd voor investering in een nieuw drijvend dok met een hefvermogen van 20 000 t. De werf zal het dok zelf bouwen.

De kosten van het dok zullen 16,4 miljoen EUR bedragen; de steun beloopt 869 000 EUR.

- (6) Het nieuwe dok dient ter vervanging van het oude drijvende dok met een hefvermogen van 16 000 t. Het oude dok is verkocht en in februari 2001 aan de nieuwe eigenaar overgedragen. De opbrengst van 9,2 miljoen EUR is gebruikt ter financiering van het nieuwe dok.
- (7) De ontvanger van de steun is de scheepswerf Flender Werft AG. Deze is gevestigd in Lübeck, Sleeswijk-Holstein, een steungebied in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag. De werf bouwt zeeschepen en heeft momenteel 780 werknemers in dienst. Zij houdt zich met zowel het bouwen als het repareren van schepen bezig. Uitgedrukt in manuren vertegenwoordigt scheepsreparatie circa 5 % van de activiteit van de werf. De werf bouwt tevens drijvende dokken.
- (8) In haar besluit tot inleiding van de procedure stelde de Commissie vast dat ingevolge artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1540/98 ⁽⁴⁾ (hierna: „de Scheepsbouwverordening”) regionale investeringssteun alleen mag worden verleend ter aanpassing of modernisering van bestaande werven indien deze gericht is op een verbetering van de productiviteit van bestaande installaties. Volgens de Commissie is artikel 7 uitsluitend van toepassing op het verbeteren van de productiviteit van bestaande installaties en daarmee tevens van het concurrentievermogen van de begunstigde werven. Derhalve betwijfelde de Commissie of de vervanging van het oude drijvende dok met een hefvermogen van 16 000 t door een nieuw dok met een groter hefvermogen als een modernisering in de zin van artikel 7 van de Verordening kan worden beschouwd.

III. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND

- (9) Duitsland verklaart dat het met het oog op het voortdurend toenemende vervoer over de Oostzee nodig is in Lübeck, de grootste Duitse Oostzeehaven, te beschikken over voldoende capaciteit voor scheepsreparatie. Derhalve zou Flender Werft AG zich in het bijzonder op scheepsreparatie hebben gericht en vele jaren de noodzakelijke capaciteit in stand hebben gehouden. Volgens Duitsland was het oude drijvende dok van 16 000 t

⁽¹⁾ PB L 202 van 18.7.1998, blz. 1.⁽²⁾ PB C 191 van 7.7.2001, blz. 15.⁽³⁾ Negenentwintigste kaderplan, staatssteunmaatregel E 3/2001. Goedkeuring van dienstige maatregelen, die Duitsland bij brief D/50559 van 8 februari 2001 zijn meegedeeld.⁽⁴⁾ Zie voetnoot 1.

sinds 1986 in gebruik, maar bleek het naar de huidige maatstaven steeds vaker te klein te zijn. Na de voltooiing van de grote veerboten, die vervolgens in de Oostzee in bedrijf zijn genomen, zou Flender Werft AG door de geringe omvang van het oude drijvende dok minstens 16 schepen niet hebben kunnen repareren. Als het dok niet aan deze ontwikkeling zou worden aangepast, zou de activiteit van de werf op dit gebied niet slechts stagneren, maar qua omzet zelfs teruglopen, aangezien de klanten daarheen plegen uit te wijken waar zij in hun behoeften worden voorzien. Hierdoor ontstaat volgens Duitsland een situatie waarin het personeel niet optimaal kan worden ingezet, hetgeen weer zou leiden tot een afname van het concurrentievermogen van de werf en het ontslag van werknemers. Met het nieuwe drijvende dok zou deze ontwikkeling het hoofd kunnen worden geboden en tevens aan de concurrentiepositie van de werf kunnen worden bijgedragen. Door de bouw van een groter drijvend dok zou Flender Werft AG zich aan de marktontwikkeling aanpassen en zorgen voor voldoende reparatiecapaciteit naar gelang van de marktvraag.

- (10) Duitsland stelt dat het oude drijvende dok om plausibele technische redenen niet verlengd, verbreed of op enigerlei wijze vergroot kan worden. Een modernisering van het dok zou derhalve technisch onmogelijk zijn. Volgens Duitsland is de vernieuwing van het dok noodzakelijk door de nieuwe marktvoorwaarden en bijgevolg verenigbaar met de in de scheepsbouwverordening vervatte bepalingen inzake het toekennen van investeringssteun.
- (11) Bovendien betoogt Duitsland dat de scheepsbouwverordening met name is gericht op een vermindering van de scheepsbouwcapaciteit, terwijl het onderhavige geval steun betreft ten behoeve van de vervanging van een drijvend dok dat vrijwel uitsluitend (met uitzondering van het schilderen van nieuwe schepen) bestemd is voor reparatie. Alleen met het nieuwe dok zouden contracten voor de reparatie van nieuwe grote veerboten kunnen worden afgesloten.

IV. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (12) Overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededeling door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is er sprake van ongunstige beïnvloeding van de handel wanneer een begunstigde een economische activiteit uitoefent waarbij handelsverkeer tussen lidstaten plaatsvindt.

- (13) De Commissie stelt vast dat door de aangemelde steunmaatregel een deel van de kosten, die de werf bij de aankoop van een nieuw drijvend dok zelf zou moeten dragen, uit overheidsmiddelen wordt gefinancierd. Bovendien is scheepsbouw een economische activiteit ten aanzien waarvan handelsverkeer tussen lidstaten plaatsvindt. Derhalve valt de steunmaatregel onder artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.
- (14) Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder e), van het EG-Verdrag kunnen andere soorten van steunmaatregelen, die de Raad bij met gekwalificeerde meerderheid van stemmen genomen besluit op voorstel van de Commissie aanwijst, als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd.
- (15) De Commissie stelt vast dat de Raad op deze rechtsgrond op 29 juni 1998 de scheepsbouwverordening heeft aangenomen ⁽⁵⁾. Overeenkomstig artikel 2 van de scheepsbouwverordening moet steun die direct dan wel indirect wordt verstrekt voor scheepsbouw, scheepsreparatie en scheepsverbouwing, met deze verordening in overeenstemming zijn om als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar te worden beschouwd.
- (16) Overeenkomstig artikel 10, lid 2, onder b), van de scheepsbouwverordening moeten de lidstaten de Commissie hun besluiten om algemene, met inbegrip van regionale, steunregelingen te doen gelden voor de in deze verordening bedoelde ondernemingen, vooraf ter goedkeuring voorleggen zodat de verenigbaarheid hiervan met artikel 87 van het Verdrag kan worden onderzocht.
- (17) De Commissie stelt vast dat in de scheepsbouwverordening onder de term „scheepsbouw” de bouw in de Gemeenschap van zichzelf voortstuwende zeeschepen wordt verstaan. Bovendien stelt zij vast dat Flender Werft AG dergelijke schepen bouwt en derhalve een onderneming is die tot het toepassingsgebied van de scheepsbouwverordening behoort. Duitsland heeft met de aanmelding van de betreffende steun voldaan aan haar verplichting uit hoofde van artikel 10, lid 2, onder b), van de scheepsbouwverordening.

- (18) Krachtens artikel 7 van de scheepsbouwverordening kan steun voor investeringen in de aanpassing of modernisering van bestaande werven, die geen verband houdt met een financiële herstructurering van de betrokken werf en gericht is op een verbetering van de productiviteit van bestaande installaties, met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden geacht, mits de intensiteit van de steun niet groter is dan 12,5 % of het toepasselijke plafond voor regionale steun, indien dit lager is, in steungebieden in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

⁽⁵⁾ Zie voetnoot 1.

- (19) De werf ligt in Lübeck, een steungebied in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag met een steunplafond van 18 % BSE. De Commissie stelt vast dat het nieuwe dok 16,4 miljoen EUR gaat kosten. Het oude dok zou zijn verkocht en de opbrengst van 9,2 miljoen EUR gebruikt om het nieuwe dok te financieren.
- (20) De Commissie stelt vast dat volgens Duitsland de vervanging van het huidige drijvende dok door een nieuw dok met een groter hefvermogen niet als nieuwe investering dient te worden beschouwd, maar als investering in de vervanging — en feitelijk de modernisering — van het oude dok. Derhalve zou enkel het verschil tussen de kosten van het nieuwe dok en de opbrengst van de verkoop van het oude dok moeten worden beschouwd als voor steun in aanmerking komende kosten, aan de hand waarvan de steunintensiteit dient te worden berekend. Indien de voor steun in aanmerking komende kosten 7,2 miljoen EUR bedragen, vertegenwoordigt een steun van 869 000 EUR een intensiteit van 12 % — hetgeen strookt met de bepalingen in de scheepsbouwverordening.
- (21) Met betrekking tot de vraag of de vervanging van het oude drijvende dok door een groter dok als een aanpassing of modernisering in de zin van artikel 7 van de scheepsbouwverordening kan worden beschouwd, wijst de Commissie op de opmerkingen van Duitsland naar aanleiding van het inleiden van de procedure. Uit inlichtingen waarover de Commissie beschikt, blijkt eveneens dat in de Oostzee tegenwoordig van steeds grotere schepen gebruik wordt gemaakt⁽⁶⁾, en dat er duidelijk behoefte is aan een groter drijvend dok om de komende jaren actief te blijven op de reparatiemarkt. Deze vaststelling berust niet alleen op informatie omtrent het dokgewicht, maar hangt ook samen met de toenemende grootte van de schepen. Breedte en hefvermogen van een drijvend dok zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden; voor een groter hefvermogen is ook een groter dok nodig. Het repareren van de eerder genoemde grote schepen zou niet alleen door het kleinere hefvermogen, maar ook door de maat van het oude drijvende dok uiterst moeilijk zijn⁽⁷⁾.
- (22) De Commissie stelt vast dat de vervanging van het oude drijvende dok door een groter exemplaar bijdraagt tot een verbetering van de productiviteit van de markt op het gebied van scheepsreparaties. Gelet op de werkontwikkeling had het oude drijvende dok zijn grenzen bereikt en stond een optimale inzet van het personeel de komende jaren op het spel. Dankzij het grotere dok kunnen reparatiecontracten worden gesloten voor alle op de markt gangbare maten schepen. Wanneer de werf over voldoende concurrentievermogen beschikt om opdrachten op alle segmenten van de markt te kunnen aannemen, zal men de beschikbare arbeidskrachten beter kunnen inzetten en aldus de productiviteit verbeteren. Een eventuele productiviteitstoename hangt echter niet uitsluitend van het grotere drijvende dok af, maar ook van het algemene concurrentievermogen van de werf. Het grotere drijvende dok vormt een eerste voorwaarde voor deze potentiële ontwikkeling.
- (23) Bovendien blijkt uit de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, dat het oude drijvende dok omwille van technische redenen niet vergroot of tot een dok met groter hefvermogen omgebouwd had kunnen worden. De enige mogelijkheid tot verbetering van het drijvende dok bestaat derhalve in de vervanging door een nieuw dok.
- (24) Wat betreft de capaciteit stelt de Commissie vast, dat door het gebruik van een drijvend dok voor de bouw van nieuwe schepen de scheepsbouwcapaciteit van de betrokken werf toeneemt. Niettemin wordt volgens de haar ter beschikking staande informatie 95 % van de drijvende dokken in de wereld tegenwoordig gebruikt voor scheepsreparatie en -verbouwing, en niet voor de bouw van nieuwe schepen.
- (25) Het oude dok werd door Flender Werft AG voor scheepsreparaties gebruikt en is aan de havenautoriteiten van Duinkerken in Frankrijk verkocht, waar drijvende dokken uitsluitend voor reparatie worden gebruikt, aangezien er in Duinkerken geen scheepsbouw plaatsvindt. Duitsland stelt bovendien dat het nieuwe dok van Flender Werft AG — met uitzondering van het schilderen van nieuwe schepen — alleen voor de reparatie van schepen wordt gebruikt.
- (26) Gezien het voorafgaande, en in het bijzonder gelet op het feit dat het oude drijvende dok om technische redenen niet kon worden vergroot en de steeds grotere schepen in de Oostzee een aanpassing van de reparatiefaciliteiten vereisen om op dit gebied actief te kunnen blijven, is de Commissie van mening dat de vervanging van het oude drijvende dok door een nieuw, breder en krachtiger dok, dat uitsluitend voor scheepsreparaties wordt gebruikt, als verbetering van de bestaande installatie in de zin van artikel 7 van de scheepsbouwverordening kan worden beschouwd.
- (27) Niettemin meent de Commissie dat de vervanging van het drijvende dok slechts als een verbetering van de huidige installatie in de zin van de scheepsbouwverordening kan worden beschouwd, indien het dok uitsluitend voor scheepsreparaties wordt gebruikt. Het gebruik van een drijvend dok voor het bouwen van nieuwe schepen kan niet als een aanpassing of modernisering worden beschouwd, maar zou feitelijk een nieuwe installatie zijn, die de scheepsbouwcapaciteit vergroot. De steun kan derhalve enkel met de scheepsbouwverordening — en bijgevolg met de gemeenschappelijke markt — verenigbaar worden geacht, indien het gebruik van het drijvende dok zich beperkt tot scheepsreparatie en de bouw van nieuwe schepen is uitgesloten, zodat op dit gebied geen nieuwe productiecapaciteit ontstaat.
- ⁽⁶⁾ In de Oostzee varen met name passagiersschepen, roroscepen, „feeder“-containerschepen, vrachtschepen voor stukgoederen en kleine tankschepen.
- ⁽⁷⁾ De binnenbreedte van het oude dok bedroeg 34 m, het nieuwe dok meet 37 m. De schepen met ongeveer de maximale panamakanaalafmetingen („panamax“-schepen) zoals de passagiersschepen op de Oostzee, zijn circa 32 m breed.

- (28) Derhalve verzoekt de Commissie Duitsland te waarborgen dat het nieuwe drijvende dok uitsluitend voor scheepsreparaties van Flender Werft AG wordt gebruikt. De enige uitzondering betreft het gebruik van het dok voor het schilderen van nieuwe schepen. Voorts dient Duitsland ervoor te zorgen dat het drijvende dok met een hefvermogen van 20 000 t, dat bij Flender Werft AG voor scheepsreparatie wordt gebruikt, in geval van verkoop door deze werf niet wordt overgedragen aan een werf die het dok wellicht voor de bouw van nieuwe schepen zou kunnen gebruiken.

V. CONCLUSIE

- (29) Gelet op het bovenstaande beschouwt de Commissie de vervanging van het drijvende dok met een hefvermogen van 16 000 t door een groter dok met een capaciteit van 20 000 t als een verbetering van een bestaande installatie in de zin van artikel 7 van de scheepsbouwverordening. Om er evenwel voor te zorgen dat het drijvende dok niet voor de bouw van nieuwe schepen wordt gebruikt, waardoor de productiecapaciteit in deze gevoelige sector zouden worden uitgebreid, dient Duitsland te waarborgen dat het dok uitsluitend voor scheepsreparatie wordt gebruikt. Bovendien dient de lidstaat ervoor te zorgen dat het drijvende dok in geval van verkoop niet wordt aangekocht door een werf die het voor nieuwbouw zou kunnen gebruiken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel die Duitsland voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van Flender Werft AG, Lübeck, ten bedrage

van 869 000 EUR is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt, mits aan de voorwaarden van artikel 2 wordt voldaan.

Artikel 2

Duitsland draagt er zorg voor dat het drijvende dok met een hefvermogen van 20 000 t door Flender Werft AG uitsluitend voor scheepsreparatie en het schilderen van nieuwbouwschepen wordt gebruikt.

Duitsland waarborgt dat het drijvende dok met een hefvermogen van 20 000 t in het geval van verkoop door Flender Werft AG niet wordt aangekocht door een werf die het dok voor de bouw van nieuwe schepen zou kunnen gebruiken.

Artikel 3

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving mee welke maatregelen het heeft genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 12 maart 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie